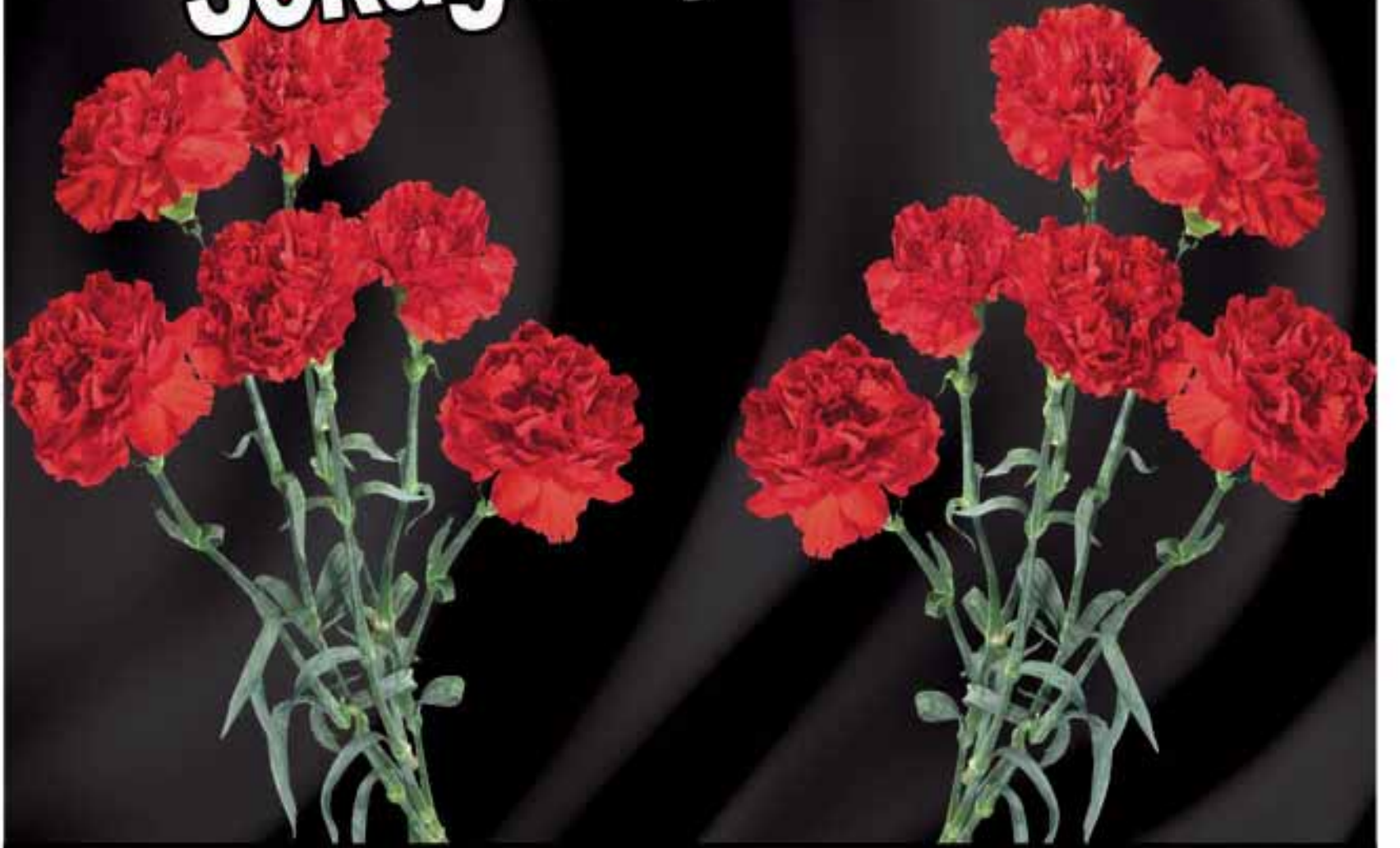

YENI EVREDE **MÜCADELE** **BİRLİĞİ**

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

Seçimleri Boykot Et Sokağa Ayaklanmaya

- Proleter Devrimci Önderliğin Öne Çıkması
- Proletaryanın Burjuva Parlamentosu Karşısındaki Tavrı
- Bin Ladin'in Fişi Neden Çekildi
- Kürt Halkı Evlatlarını Bağrına Bastı!
- Mimarlar Mühendisler Susmayacak

DÜNYA EMEĞİN OLACAK

Öldükleriyle Kalmayanlar
Orhan İyiler'in
Ardından...

31 Mayıs Salı / Saat 19.00
Yer: Eczacılar Odası
İstiklal Cad. Balık Pazarı

PANEL

Yeni Evrenin Devrimleri

Haluk Gerger
Arap İsyanı
Volkan Yaraşır
İhtilalin Ruhü
Arap Coğrafyasını Sarıyor
Süleyman Acar
Yeni Evrenin Devrimleri
Songül Yücel
Yeni Evre

5 Haziran Pazar
Saat: 17.00-20.00
İrtibat Tel: 0212.2494443

ZAFER SAVAŞAN KÜRT HALKININ OLACAK

PROLETER DEVRİMCİ ÖNDERLİĞİN ÖNE ÇIKMASI

Her devrimci kitle eylemi, sonrakilerin yolunu açıyor. Mart'taki büyük eylemler, 1 Mayıs'ta Taksim'de milyonluk kitlenin eylemini hazırladı. Her büyük devrimci kitle eylemi, geniş halk kitlelerini, etkiliyor, uyandırıyor ve eylemlere çekiyor. Böylece her eylem, sonrakilerin daha yığımsal, daha etkin ve daha güçlü olmasının koşullarını hazırlamış oluyor. 1 Mayıs Taksim de önümüzdeki eylemler için böyle bir rol oynamıştır.

1 Mayıs yalnızca bir gösteri değildi; o bir patlamaydı, ezilen ve sömürülenlerin patlaması, ezilen Kürt halkının patlaması, sisteme duyulan öfkenin patlamasıydı. Emekçilerin ve ezilenlerin isyanıydı, başkaldırısıydı, büyük bir savaşıydı. 1 Mayıs aynı zamanda ve esas olarak insanca bir geleceğe duyulan büyük bir özlem, ısrar ve kesin bir kararlılıktır. Devrimin ağırlık merkezi olan 1 Mayıs, sınıf mücadelesinin genel gidişini etkilemiş ve hareketi bir bütün olarak ileri götürmüştür. 1 Mayıs'la devrim mücadelesi çok daha güçlenmiştir.

1 Mayıs, Kürt halkının sokak eylemleri, ayaklanmaları, Türkiye'de gerçekleşen yaygın kitle etkinlikleri ile birlikte ele alındığında, karşımıza devrimci durumun bütün özellikleri çıkıyor. Bu özellikler bize devrimin nasıl olgunlaştığını da gösteriyor. Bu, olgulara dayanan bir gerçek. Proleter komünistlerin bu durum karşısında görevleri yalnızca devrimin olgunlaşan gelişimine işaret etmek değil, devrimi hazırlamak, hızlandırmak ve gerçekleştirmektir. Bugün yapılan eylemlerden önümüzdeki savaşım için sonuçlar çıkarılmalıdır. Ortaya çıkan devrimci değerler mücadeleye atılan kitlelere maledilmelidir. Çünkü devrim bu savaşımından ve savaşan kitlelerin hareketinden doğacaktır.

Öylesine bir devrimci dönemden geçiyoruz ki, en kitlesel, en güçlü ve en etkili eylemler bile uzun süre gündemde kalamıyor. Eylemlerin daha sonuçları alınmadan yeni bir eylem dalgası patlak veriyor. Ve kitleleri aktüel olarak etkisine alıyor. Hiçbir eylemin sonucu alınmıyor. Eylemler öylesine iç içe geçiyor ki, ancak eylemler dizisinin toplam etkisinden ve sonuçlarından söz edebiliriz. Arka arkaya patlayan, iç içe geçen eylemler sınıf mücadelesinin genel gidişini etkiliyor. Bu yüzden devrimci eylemlerin, devrimci mücadelenin etkisini ve sonuçlarını genel düzeyde değerlendirebiliyoruz.

Eylemlerin anılığı, yoğunluğu, yaygınlığı, devrimci nitelik alması, bu topraklarda birleşik devrimin güncelliğinin en ikna edici kanıtıdır.

İşçi sınıfı hareketinin mücadelesi devrimci niteliğiyle yıllardır sürüyor. Bugün nicel ve

nitel bakımdan ileri bir düzeye varmıştır. Kürt halkı ulusal-sınıfsal kurtuluş kavgasını en ağır şartlarda yürütmek zorunda kalmıştır. Öğrencilerin, aydınların, kadınların baskı toplumuna karşı verdiği mücadele tüm baskı ve kuşatmaya karşın kesintisiz olarak sürmüştür ve bugün yeni boyutlar kazanıyor. Kitlelerin eylemleri, mücadelesi, bu durumu yapay olarak yaratılmaz. Bu durum, yokluk ve yoksunluk içindeki kitlelerin içinde yaşadıkları sömürü toplumundan, burjuva sınıf düzeninden kaynaklanıyor. Kitlelerin eylemliliği burjuva düzen yıkılınca dek artacak ve şiddetlenerek devam edecek.

Devrimci patlamaların sıklaşması, isyan ve ayaklanmaların artması, kısacası genel gidişin devrime doğru olması işçi ve halk güçlerinin devrim hedefiyle geniş bir şekilde harekete geçirilmesini ve devrimci çizgide birleşmesini gerektiriyor. Geniş kitleler ancak devrimci bir temelde ve devrim hedefiyle harekete geçirilebilir. Kitlelerin hareketine ve eylemine iktidar doğrultusunda yön verecek olan proletaryanın gerçek devrimci partisidir.

Emekçi kitlelerin harekete geçirilmesinde ajitasyon ve eylem temel önemde olan araçlardır. Her iki aracın da kitlelerin dönüştürülmesinde etkin rolleri vardır. Deneyimlerimiz, bu araçların doğru kullanılması durumunda, emekçilerin devrimci değişiminde büyük rol oynadığını ve oynayacağını göstermiştir. İşçi sınıfı partisi ajitasyonu ele alırken, onu eylemle bütünlük içinde düşünmelidir. Ajitasyonun amacı, kitleleri eyleme ve devrime yöneltmektir. Bunun önünde ise yığınların kendilerinden kaynaklanan aşılması gereken engeller var. Devrimci ajitasyonun görevi bu engelleri aşmaktır. Bu halk yığınlarının dönüşümünü çabuklaştırır, eylem sürecinin hızlandırır. Devrimci durum koşullarında, devrimin zafarinin hazırlandığı koşullarda, devrimci ajitasyonun önemi ve yeri o oranda öne çıkar.

Halk kitlelerinin devrim yolunda harekete geçmesi ve kendilerini kurtuluşa götüreceği gerçek devrimci çizgiyi izlemesi için onların küçük burjuva oportünist unsurların etkisinden kopuşu, devrimin kendi zorunluluğunu her yönden gösterdiği durumlarda çok daha büyük bir önem kazanır. Bu belirleyici bir düşüncedir. Emekçileri uzlaşmacı unsurların etkisinden kurtarmak devrimi gerçekleştirmenin zorunlu bir gereğidir. Küçük burjuva sosyalizmi anlayışına, reformizme, oportünizme karşı verdiğimiz kararlı mücadele ancak bu çerçevede anlaşılabilir. Küçük burjuva anlayışın emekçilerin gözünde açığa çıkarılması, kitlelerin devrimci çizgide devrimin zaferi yolunda bir engelden daha kurtulmaları demektir. Bu göre-

vi yerine getirmek proletarya partisi için süreklidir.

Harekete geçen, eylemde bulunan kitlelere hangi unsurlar öncülük edecek; devrimci marksistler mi, yoksa oportünist sosyalistler mi? Yukarıda anlatılanlardan, önümüzdeki dönemde bu sorunun öne çıkacağı kendiliğinden anlaşılır. Her iki farklı sınıfsal-politik çizgi kitleleri ayrı sonuçlara götürür. Sınıf mücadelesinin deneyimleri, küçük burjuva oportünist ve reformist çizginin, burjuvaziyle sınıf işbirliğinin ötesine gidemeyeceğini gösteriyor. Emekçi kitleler devrimci marksizmi izleyerek, yani Leninist Parti'nin proleter devrimci çizgisini takip ederek, burjuva sınıf düzenini yıkabilir ve emeğin egemenliğini kurabilir.

Bu unsurlar ideolojik çizgilerini açığa çıkarırken, onların kendilerini proleter devrimci olarak gösterdiklerini unutmamalıyız. Hele yığınların hızla devrimcileştiği devrimci mücadeleye yöneldiği, devrimin daha da yoğunlaştığı günümüz koşullarında, bu unsurların devrim ve devrimci kavramları çok sık kullandıklarını da biliyoruz. Devrimden çok sık söz etmeleri onları oportünist olmaktan çıkarmaz, sadece uzlaşmacı çizgilerini daha aldatıcı yapar. Bu nedenle ideolojik ve politik teşhir yapılırken, bu çizginin asıl olarak oportünist özünü açığa çıkarmalıyız.

Politik yazılarımız, bildirimlerimiz, propaganda ve ajitasyon çalışmalarımız kitleler üzerinde dönüştürücü bir etki yaratmalıdır. Burjuva, küçük burjuva etkilere karşı mücadelede emekçilere güç vermeli, eleştirel bir nitelik taşımalıdır. Yazılarımız, belgelerimiz, küçük burjuva sosyalistlerin yaptığı gibi içeriksiz, boş ve lafazanlıktan öteye gitmeyen metinler olmamalıdır. Görüşlerimiz her şeyden önce, nesnel koşulların doğru çözümlenmesine dayanmalıdır. Bu temele dayanılarak, sınıf mücadelesinin geleceğe yönelik ana çizgileri ortaya konmalıdır. Tarihin itici güçleri ve bilinçli tarih yapıcılarının, devrimci kitlelerin durumu da tüm netliği ve boyutlarıyla gözlerin önüne serilmelidir. Komünist metinler devrimci partinin, proleter devrimci bakış açısını ve üslubunu yansıtmalıdır.

Ezilen ve sömürülenlerin temel sorunlarının çözümünün koşullarının olduğu görüşü kesin bir anlatımla işlenmelidir. Nesnelliği, toplumsal gerçekliği ortaya koyan görüşlerin yığınlar üzerinde bir etki yaratacağı açıktır. Proleter kitlelerin ve emekçilerin, maddi koşulların gelişiminin, burjuva üretimin kendi içinde yarattığı sorunların çözümünü de barındırdığı gerçeğini bilmeleri, bu konuda bir bilinç içinde olmaları, düşünmeleri, uyanmaları

ve harekete geçmeleri için önemlidir. Burada asıl sorun ,yığınların ana sorunlarının çözümü için, sınıf mücadelesini ateşlemek, hızlandırmak ve ileri götürmektir. Devrimin koşullarının oluştuğunu, devrimin olgunlaştığını ve yığınların ana sorunlarının devrimle çözüleceğini ve bunun olanaklı ve zorunlu olduğunu, güncel bir görev haline geldiğini söylemek devrimin, çözümün koşullarının henüz oluşmadığını ileri süren küçük burjuva oportünist ve reformist unsurlara karşı bir mücadeledir aynı zamanda.

Burada marksist-leninist partinin rolünün tayin edici olduğu açıktır. Proleter komünist parti, devrimci harekete süreklilik kazandırmalıdır. Onu devrime varacak biçimde güçlendirmeli, ileri götürmeli ve öncülük etmelidir. Emekçi halk kitlelerinin burjuvaziyle olan kararlı karşıtlığı ve bu karşıtlığın gün gün keskinleşmesi, devrimci partiye hedefine varmada büyük olanaklar sağlıyor. Parti teori ve politikalarıyla ortaya çıkan olanakları devrime çevirme yeteneği sergilemelidir.

Gerçek komünistlerin yıllarca savunduğu görüşleri, emeğin iktidarı, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı, toplumun devrimci dönüşümü, artık milyonların istemi oldu. Kitlelerin ortak istemi olarak bir kararlılık kazandı. İşçiler, emekçiler bu istemleri gerçekleştirmek için çetin bir savaşım veriyorlar.

Harekette süreklilik, istemlerde ısrar ve eylemlerde yükselişin, burjuva egemenliğin devrimci yıkılışını getireceği apaçıktır.

Burjuvazi ve burjuva iktidar, devrimci eylemlerin haberlerinin geniş kitlelere ulaşmasını engelleyemiyor. Eylemlerin etkisini kendi elleriyle halk kitlelerine taşıyor. Eylemlerin kitlelere ulaşmasını engelleyemiyor ama eylem haberlerini ve bilgisini çarpıtmak, etkisini kırmak için saldırılarını ve olanaklarını sonuna kadar kullanıyor. Bunun yanında başka bir şey daha yapıyor; yığınların istemlerini yönetmek ve kabul edilebilir sınırlara çekmek. Bu amaçla uyguladığı baskıların yanında –ki burjuva devletin varlığı emekçiler üzerindeki burjuva baskının sürmesi demektir- sınıflar arası “toplumsal uzlaşma” peşinde. Burada amaç belli: burjuvazinin sınıf ayrıcalıklarını ve egemenliğini bu yolla güvenceye almak. Bu konuda oportünistlerin ve küçük burjuva demokratların desteğine güveniyor. Uzlaşmacı küçük burjuva unsurlar, belli ödünler karşılığında, bu desteği vermeye hazır.

Burjuvazinin ve küçük burjuvazinin devrime gidişi bozmak için harcadıkları çabalar devrimci işçiler ve işçi sınıfının devrimci partisi tarafından boşa çıkarılmalıdır. Bu görevin yerine getirilmesi proleter devrimci önderliğin gereğidir.

C.DAĞLI

Sandık Çare Değil! SOKAĞA, AYAKLANMAYA!..

Kürt halkı ayakta. Kürt halkı kızgın. Kürt halkı alev topu. On iki evladının faşist ordu tarafından katledilmesini protesto eden, evlatlarına sahip çıkan kızgın ve öfkeli Kürt halkı, devletin ve hükümetin tüm tehditlerine, baskısına, terörüne aldırmadan sokaklara indi.

“Kendi topraklarımızda, kendi anavatanımızda, Kürdistan’da özgür yaşam koşullarını elde edinceye kadar savaşacağız” diye meydan okudu Kürt halkı.

Bu boş bir meydan okuma değildir. Öldürülen evlatlarının cenazelerini almak için binlerce kişi çatışma alanına yürüdü. “Artık Kürt meselesi yoktur” diyen bir hükümetin emrindeki ordu, dağlara, çatışma alanına yürüyen binlerce insanın üzerine ateş açtı. Bir kişi bile vazgeçip dönmedi.

Kürt halkı işte bu kadar kararlı, bu kadar cesur, bu kadar yiğit. Bu, orduya, hükümete, devlete meydan okumadır. Sermaye sınıfı ve faşist devlet Kürt halkının mesajını zaten başka türlü okumuyorlar.

Kürt halkı, sadece Şırnak ve çevresinde değil her yerde ayaklanma halinde. Hemen bütün Kürdistan’da halk ayakta. Polis ve devletin diğer birimleriyle çatışmalar, sokak savaşları giderek yayılıyor. Devlet tüm otoritesini yitirmiş durumda.

Kürdistan’da durum böyleyken Türkiye’de kitle eylemleri hızla yayılıyor. Kitlelerin protestoları, işçi eylemleri, mühendislerin, aydınların, toplumun değişik kesimlerinin, hükümetin baskı ve teröründen nefes alamaz hale gelen kesimlerin eylemleri sokaklardan eksik olmuyor. Gençlik eylem halinde. Geleceğini yeni oluşacak parlamentoda değil, sokakta, kendi eyleminin gücünde arıyor.

Kimsenin gözü ve umudu yeni oluşacak parlamentoda değil. Bu yüzden seçimlere olan ilgi, tarihte hiç görülmediği kadar az. Bu gerçeği sermaye sınıfının sözcüleri açıkça itiraf ettiler. İlgi yok denecek kadar az çünkü ne Kürt halkı, ne emekçi sınıflar ne de gençlik için parlamento bir şey ifade ediyor.

Düzen adına hükümet işte bu koşullarda seçimlere gidiyor. Amaç ayaklanma halindeki Kürt halkını, sürekli eylem halindeki emekçi sınıfları ve gençliği sokaktan geri çekerek düzen sınırları içinde tutmaktır.

Kürt halkı, emekçi sınıflar ve gençlik bu ileri noktaya savaşarak geldiler ve kazanmak istiyorlarsa daha ileri gitmek zorundalar.

Daha ileri gitmenin ve kazanmanın yolu, parlamenter hayallere tekrar dalmak, umudunu ve gözünü tekrar buraya dikmek değil, şimdiye kadarki mücadele çizgisini izlemektir.

Zaferin yolu buradan, seçimleri boykot ederek, Kürt halkını, emekçi sınıfları bu ileri noktaya taşıyan mücadele çizgisinde yürümekten geçiyor.

Ayaklanma, sokak eylemleri, grevler, gösteriler devrim güçlerinin ne kadar güçlü, düzen güçlerinin ne kadar zayıf olduğunu gösterdi.

Kürt halkı, emekçi sınıflar ve gençlik bu mücadele çizgisini izleyerek zaferi elde edebilirler ve edeceklerdir. Mücadelenin kendisi, devrimin bu güçlerine bu gerçeği göstermiş, öğretmiştir.

Zafer demek sermaye sınıfı üzerinde kesin üstünlük sağlamak; yani iktidarı ele geçirmek demektir. Zafer demek, her şeyin emeğin olduğu bir dünyaya giden yolun açılması, sermaye egemenliğinin yıkılması demektir.

Bu mümkündür. Arap halklarının başardığını, onlardan çok daha büyük bir mücadele kapasitesine sahip olan Türkiye ve Kürdistan halkları rahatlıkla başarabilirler. Yeter ki seçimlerle oyalanmaya, aldatılmaya izin vermeyelim, ayaklanma çizgisinden vazgeçmeyelim.

Seçimleri boykot edelim! Sandık başına değil, sokağa; her yerde ayaklanmayı örgütlemeye, daha ileri taşımaya!

Zafer böyle elde edilecek; gerçek kurtuluş böyle gerçekleşecektir.

PROLETARYANIN BURJUVA PARLAMENTOSU KARŞISINDAKİ TAVRI

Komünistler burjuva parlamentolarına katılma ya da boykot etme tutumlarını belirlerken, her şeyden önce, burjuva parlamentoların niteliği, genel oy'un rolü üzerine temel Marksist bakış açılarının olması gerekir. Burjuva parlamentosu ve kapitalist demokrasi hakkında temel Marksist görüşleri edinmeden, yapılacak değerlendirmeler "günübirlik" politikaların getirdiği savrulmalardan başka bir sonuç getirmez.

Burjuva parlamentosu ve genel oy'un proletaryanın bakış açısından ne ifade ettiğini, Marx, Engeles ve Lenin'in bu konuda ne düşündüklerine bakalım.

Lenin Marx'ın görüşlerini aktarıyor: "*Marx, Komün deneyiminin tahlilinde şunları söylerken kapitalist demokrasinin bu özünü parlak biçimde kavramıştır: ezilenlere birkaç yılda bir, ezen sınıfın hangi temsilcisinin onları parlamentoda temsil edeceğine ve ezeceğine karar verme imkanı verilir.*" (Lenin, Seçme Eserler Cilt 7 Sy:94)

1- Marx burada kapitalist demokrasinin özünü çok çarpıcı biçimde ortaya koyuyor. Marx bu belirlemeyle burjuva parlamentosunun sınıfsal işlevini açığa çıkarıyor ve burjuva demokrasinin emekçi kitleleri ezen, baskıcı niteliğini gözler önüne seriyor.

2- Komünistler proleter kitleleri, emekçileri hangi anlayışla eğitecekler. Burjuva demokrasisi (burjuvazi için demokrasi kitleler için diktatörlük olan) ile mi eğitecekler, yoksa proletarya demokrasisi, proletarya diktatörlüğü anlayışıyla mı eğitecekler. Her komünist bu soruya net yanıt vermelidir.

Engels'ten genel oy'un proletarya açısından anlamını aktararak konuyu sürdürelim.

Engels en büyük bir kesinlikle genel oy hakkını, burjuvazinin egemenliğinin aracı olarak niteliyor. Genel oy hakkı, diyor o, "*işçi sınıfının olgunluğunun ölçüğüdür. Bugünkü devlette asla daha fazlası olamaz ve olmayacaktır.*" (Lenin, cilt 7, Sy:26)

Yığınları devrimci eğitimden geçiren, TİP'in parlamenter, barışçı, yasal, ılımlı yöntemleri değil, Denizlerin devrimci mücadele yöntemleridir. Kitleleri eğiten TİP'in parlamenter çalışmaları değil, devrimci öğrenci eylemleri, işçilerin fabrika işgalleri, 15-16 Haziran büyük işçi ayaklanması, köylülerin toprak işgalleri ve devrimci mücadele yöntemleri olmuştur.

1- Engels'ten farklı olarak, reformistler ve oportünistler, genel oy hakkının, kapitalist devlette, proletarya açısından olgunluğunun bir ölçütü olmasından daha fazla bir rol yüklüyorlar. Onlar genel oy'u işçi sınıfının kurtuluşuna açılan bir kapı olarak niteliyorlar.

2- Genel oy, burjuva diktatörlüğünün bir aracıdır. Kitlelerin istemlerini parlamento aracılığıyla denetlemenin, onları burjuva egemenliğine sokmanın bir aracıdır.

3- Proletaryanın kendi tarihsel görevini ne ölçüde kavradığını ölçer, ancak bu görevlerin yaşama geçmesi genel oy ile değil, devrimci mücadeleyle, iç savaşla olanaklı olur.

Eğer konuya, Marx, Engels ve Lenin'in temel ilkelerinden yola çıkarak ve bütünlüklü olarak yaklaşmazsak, günlük çalışmanın getirdiği dar bakış açısının etkisinden kutulamayız.

"Biz – diyor Lenin – 'günübirlik' yaşayanların taktiğini daima mahkûm ettik ve Marksistler olarak bunu yapmak zorundayız. Anlık başarılar bizim için yeterli değildir. Politik olaylar zincirini bütünlüğü içinde nedensel bağıntıları içinde sonuçlarıyla inceleyerek kendimizi daima kontrol etmeliyiz." (Lenin, cilt 6, sy:242)

1- Marx, Engels ve Lenin birçok konuda zengin görüş ortaya koymuşlardır. Herkes sosyalizmin kurucularının açıklamalarında kendi tezleri için bir dayanak bulabilir. Ama bu doğru bir yöntem değildir. Marksistlerin yapması gereken sos-

yalizmin kurucularının görüşlerini özsel olarak ve bütünlüğü içinde kavramaktır.

Bu anlamda, Marx, Engels ve Lenin'in burjuva temsili kurumlarla ilgili görüşlerini öz olarak ve bütünlüklü kavramalıyız.

2- Marksistler açısından proletaryanın sonal zaferi kesindir. Bu anlamda, günlük başarıların sonuçlarını abartmazlar. Proletaryanın nihai hedefini günlük başarılarla feda etmezler.

Şimdi de Lenin'in, Bolşeviklerin parlamentoya katılma ya da boykot etme tavrını nasıl açıkladığını görelim. Burada verilen üç örnek, Lenin'in konu hakkındaki bütünlüklü görüşlerini anlamamızı sağlıyor: Ağustos 1905, Haziran 1907 ve Eylül 1917.

"Sınıfların nesnel karşılıklı ilişkisi, verili tipteki temsili organlar dışındaki ve bu organlar içindeki (ekonomik ve politik) rolleri, devrimin yükselişi ve alçalışı, parlamento-dışı ve parlamenter mücadele yöntemlerinin ilişkisi – bunları boykot ya da katılma taktiği, keyfi olarak, kendi 'sempatileri' temelinde değil de Marksist temelde saptanmak isteniyorsa dikkate alınması zorunlu olan en önemli, en temel nesnel faktörlerdir. Devrimimizin deneyimi, boykot sorununa Marksistçe nasıl yaklaşmak gerektiğini açıkça gösteriyor.

Bulugin Duması'nı boykot taktiğinin neden doğru bir taktik olduğu görüldü!

Çünkü toplumsal güçlerin gelişmelerindeki nesnel karşılıklı ilişkiye uygundu. Bu taktik halkı devrimden uzaklaştırmak için uzlaşmacı, kaba bir sahtelikle ve bu nedenle de parlamentarizme ciddi bir 'açılım' sunmayan bir organı (Bulugin Duması) toplantıya çağırarak eski hükümet erkinin yıkılması için büyüyen devrim şiarını ortaya atmıştı. Proletarya ve köylülüğün parlamento-dışı mücadele araçları daha güçlüydü. Bu düşüncelerden hareketle, nesnel durumu dikkate alan Bulugin Dumasını boykot taktiği çıkarıyordu.

Üçüncü Dumayı boykot taktiği neden yanlıştı?

Çünkü sadece boykot şiarının 'etkisi'ne ve 3 Haziran 'ahır'ının kaba gerici ruhuna karşı nefrete dayanıyordu. Fakat nesnel durum öyleydi ki, bir yandan devrim şiddetli bir gerileme içinde bulunuyor ve durmadan alçalıyordu. Devrimi yeniden yükselişe geçirmek için parlamenter (hatta 'ahır'ın içinden gelecek desteğin) korkunç politik önemi vardı, çünkü parlamento-dışı propaganda, ajitasyon ve örgütlenme araçları neredeyse yok gibiydi, ya da güçsüzdü. Öte yandan kaba gerici ruhu, Üçüncü Duma'nın sınıfların karşılıklı ilişkisinin gerçek organı olmasını engellemişti. Sınıfların bu yeni karşılıklı ilişkisini aşmak gerekiyordu.

Bu düşüncelerden hareketle doğru, nesnel durumu dikkate alan Üçüncü Duma'ya katılma taktiği çıkarıyordu."

Şimdi de Lenin'in 1917 Eylül'ünde "Demokratik Konferans"a, "Demokratik Konsey'e" ya da "Ön Parlamento"ya katılıp katılmama konusunda söylediklerini görelim.

"Bir yandan yeni bir devrim geliyor. Savaş boyutlanıyor, parlamento-dışı propaganda ajitasyon ve örgütlenme araçları korkunç çapta mevcut. Bu parlamento ve parlamento kürsüsünün önemi son derece az. Öte yandan bu ön parlamento sınıfların yeni bir karşılıklı ilişkisini ifade etmiyor ve buna 'hizmet' etmiyor... Aynı zamanda

ön parlamento'nun biricik amacının, kitleleri yanılmak, işçi ve köylüleri dolandırmak, onları yaklaştırmakta olan yeni devrimden uzaklaştırmak...

Ön Parlamento'ya katılma taktiği yanlıştır. Sınıfların nesnel karşılıklı ilişkisine, anın nesnel koşullarına uygun değildir. Bunu yapmakla hepimiz hata ettik.

Ön Parlamento boykot edilmedir..." (Seçme Eserler cilt 6 Sy:244-47)

1- Parlamento'ya katılma ya da boykot, öznel, "günübirlik" politikalara göre değil, nesnel duruma, sınıfların nesnel karşılıklı ilişkilerine dayandırılmalıdır.

2- Parlamento'ya katılma ya da boykot, devrimin alçalış içinde mi, yoksa yükseliş içinde mi olduğu sorusuna verilecek yanıtı göre belirlenir.

3- Parlamento-dışı mücadele araçları, ajitasyon ve propaganda araçları, örgütlenme araçları ne ölçüde var, boykot ya da katılma taktiğinde bu durum göz önünde tutulur.

4- Lenin üç dönemde, üç örnek üzerinde durarak burjuva parlamentosuna karşı izlenecek politikanın, somut tarihsel şartlarda, ayrı ayrı ve kendi somutluğu içinde değerlendirilebileceğini ifade ediyor.

5- Lenin'in, burjuva parlamentosunu boykot ya da katılma politikası üzerine yaptığı değerlendirmeleri doğru kavramak için, söylenenlerin temelini, ana görünüşünü ve özünü anlamak gerekiyor.

Lenin 1920'de Avrupa'da "sol" komünistlerle tartışırken aynı konuya yeniden değiniyor. Bolşeviklerin devrim deneyimini aktarıyor. Bolşeviklerin parlamentodan devrim için nasıl yararlandıklarını gösteriyor. Örnek olarak 1905'deki boykot taktiğini açıklarken, bunun Avrupa'nın o günkü şartlarına uygulanamayacağını söylüyor.

"Bu deneyimin bugünkü Avrupa koşullarına uygulanamayacağı tamamen açıktır. Hakeza yukarıda belirttiğimiz argümanlar temelinde Hollandalıların ve 'radikallerin' parlamento'ya katılmayı reddetmeyi koşullu da olsa savunmalarının kökten yanlış ve devrimci proletaryanın davasına zararlı olduğu da açıktır." (Lenin, cilt 10 Sy:114-

Parlamento'ya katılma ya da boykot, öznel, "günübirlik" politikalara göre değil, nesnel duruma, sınıfların nesnel karşılıklı ilişkilerine dayandırılmalıdır.

Parlenter ahmaklığa karşı mücadele etmek, devrimci kitlelerin bu çevreler tarafından, parlamentarizm anlayışıyla bozulmasına karşı savaşım yürütmek, devrimci proleter hareketin ve bu hareketin örgütsel biçimi, öncü gücü olan proleter devrimci partinin vazgeçilmez görevidir. Çünkü parlamento ahmaklarının amacı, kitleleri devrimden uzaklaştırmak, parlamento, yasal, barışçı mücadeleyi mutlaklaştırmak yoluyla, devrimci mücadele yöntemlerini gözden düşürmektir.

120)

1- Lenin konuya bu kez, farklı savlar karşısında ve tamamen farklı unsurlardan hareketle yaklaşıyor. Lenin burada parlamento'ya katılmayı yadsıyan "sol" komünistlerle tartışıyor. Onların yalnızca parlamento konusunda değil, genel olarak kitle içinde çalışma konusunda "sol" komünist politikalarını eleştiriyor.

2- II. Enternasyonal'in oportünist, sosyal-şoven çizgisine karşı, o koşullarda, mücadele vermeyi ön planda tutmak bir zorunluluktur. Genel olarak, sağ oportünist çizgiye karşı mücadele başarılı oldu. Ama bu kez de "sol" sapma akımlar ortaya çıktı. Bu kez de "sol" sapma akımlara karşı, Marksist çizgide savaşım vermek gerekiyordu. Lenin Komünist Enternasyonal'de "sol" komünist anlayışı mahkûm ediyor.

3- Lenin burada yine farklı koşullara dikkat çekiyor. Bize, sürekli, somut koşulların somut çözümlenmesini yapmak gerektiğini hatırlatıyor.

Marksistler taktik ve politikayı belirlerken, daima nesnel koşulları göz önünde tutmuşlardır.

Lenin'in tanınmış eseri "Sol Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı"nı incelerken, unutulmamalı ki Lenin burada, o sırada Enternasyonal'de sürdürülen ve uluslararası işçi sınıfı hareketinde gündeme gelen tartışmalarla bağıntılı olarak konuyu işliyor. Lenin'in söylediklerinin o sırada sürdürülen tartışmalarla bağı koparılsa, konunun ortaya konuluşu anlaşılabilir.

Lenin aynı yerde, şu uyarıyı ya da hatırlatmayı yapma gereği duyuyor.

"Burada boykotun hangi koşullarda yararlı olacağını formüle etme çabasında bulunmam mümkün değil. Çünkü bu yazının görevi çok daha mütevazıdır: uluslararası komünist taktiğin bazı acil güncel sorunlarıyla bağıntılı olarak Rus deneyimlerini değerlendirmek amacındadır." (Lenin, cilt 10, Sy:119)

Türkiye'de Parlamentarizm ve Devrimci Mücadele

Türkiye'de bugüne dek parlamento'ya girebilen sol parti, 1965 yılında TİP olmuştur. TİP dışında parlamento'ya girebilen sol parti yoktur. ÖDP'nin BDP desteğiyle parlamento'ya bir kişi göndermesini bunun dışında tutuyoruz. Çünkü burada asıl olarak BDP'nin gücü belirleyici olmuştur. Sosyalist hareket 1960'lardan sonra parlamento'ya giremedi; fakat parlamentarizm bir anlayış olarak, küçük burjuva sosyalist hareket içinde etkisini hep sürdürdü. Bu çevreler parlamento'ya girmek için yıllardır mücadele veriyorlar. Parlamentarizm, onlar için politik bir çizgidir.

Parlenter ahmaklığa karşı mücadele etmek, devrimci kitlelerin bu çevreler tarafından, parlamentarizm anlayışıyla bozulmasına karşı savaşım yürütmek, devrimci proleter hareketin ve bu hareketin örgütsel biçimi, öncü gücü olan proleter devrimci partinin vazgeçilmez görevidir. Çünkü parlamento ahmaklarının amacı, kitleleri devrimden uzaklaştırmak, parlamento, yasal, barışçı mücadeleyi mutlaklaştırmak yoluyla, devrimci mücadele yöntemlerini gözden düşürmektir.

Türkiye'de cumhuriyet boyunca, parlamento hep varolmuştur, fakat daima ordunun vesayeti altında davranmıştır. Öyle ki faşist darbeler sırasında kendi ayrı varlığını dahi koruyamamıştır. Parlamento, ordunun denetimindeki varlığını kabul etmiştir.

TİP 1965'te 15 milletvekili çıkararak bu parlamentoda boy gösterdi. Ancak egemenler seçim sistemini değiştirince, TİP'in sonraki seçimlerde milletvekili sayısı düştü.

TİP, sosyalizme parlamento yoluyla varmak istiyordu.

68 devrimci hareketi parlamentonun varlığı koşullarında ortaya çıktı. Denizlerin 71 devrimci çıkışı parlamento varken, TİP'li milletvekilleri parlamento'ya yer alırken gelişti. O dönemde baskın olan öne çıkan, kitleleri devrimciyleştiren parlamento mücadelesi değil, parlamento-dışı devrimci mücadele olmuştur.

Yığınları devrimci eğitimden geçiren, TİP'in parlamento, barışçı, yasal, ılımlı yöntemleri değil, Denizlerin devrimci mücadele yöntemleridir. Kitleleri eğiten TİP'in parlamento çalışmaları değil, devrimci öğrenci eylemleri, işçilerin fabrika işgalleri, 15-16 Haziran büyük işçi ayaklanması, köylülerin toprak işgalleri ve devrimci mücadele yöntemleri olmuştur.

70'lerde milyonları etkileyen, onları faşizme ve sermayeye karşı harekete geçiren 71 devrimci mücadelesi ve sonraki devrimci mücadele oldu. Bugün milyonları harekete geçiren Kürt hareketi bu mücadeleden doğdu.

70'lerde devrimci Marksist hareket bu mücadelenin tüm biçimlerini somut şartlara göre kullanarak ileri ve yetkin bir düzeye ulaşmıştır.

Esas olarak, ağırlıklı olarak, belirleyici olarak parlamento-dışı devrimci mücadele araçları kullanılırken, aynı zamanda, bu politikaya ve bu temel yönelime bağlı olarak 77'de bağımsız sosyalist adaylar çıkarıldı. Yine 79'da sosyalistlerin "demokrasi güçlerinin" ortak adayları çıkarıldı. 89'da bağımsız sosyalist adaylarla seçime gidildi.

Bu somut örnekler devrimci komünistlerin, burjuva parlamen-

tosundan devrimci amaçlarla yararlanma Leninist politikasını benimsemiş olduğunu ve koşullar uygun olursa, yani nesnel koşullar, sınıfların karşılıklı ilişkisinin durumu böyle bir taktiği gerektiriyorsa, buna uygun bir politika izlenebileceğini ve bu yetkinliğe sahip olduğunu gösteriyor.

Şu gerçeğin altını çizmek gerekiyor: Marksist-Leninistler, 70'lerde, 89'da seçimlere katılırken bile, seçimlere katılmayı daima ikinci bir görev olarak görmüşlerdir. Parlamento-dışı mücadele araçları ve yöntemleri her zaman esas, birincil, önde tutulan mücadele olmuştur.

Marksistler mücadele biçimlerini mutlaklaştırmazlar. Mücadelenin tüm biçimlerini somut duruma ve şartlara göre kullanırlar. Fakat reformizm ve oportünizm, parlamenter, barışçı ve yasal biçimleri mutlaklaştırıyor. Burjuvaziyle sınıf işbirliği yanlısı olan bu uzlaşmacı anlayışla mücadele daima temel bir devrimci görev olmuştur.

Markx, Engels ve Lenin, oportünizme karşı mücadeleyi 'sol' sapma akımlarla mücadeleye göre daha önde tutmuşlardır. Biz devrimci komünistler de, bu aynı anlayıştan hareket edeceğiz.

90'lardan itibaren seçimleri boykot ettik ve seçimleri boykot etmemizin 20 yıllık bir tarihi var.

Dünya devrimci hareketleri arasında, bu denli uzun bir süre, seçimleri boykot etme politikası izleme yalnızca bize ait değildir. Latin Amerika'da da gerilla hareketleri, devrimci hareketler yıllarca seçimlere katılmadılar, onu boykot ettiler. Onların bu tavırları Latin Amerika'da yığınların devrimci mücadelesini güçlendirmiştir. Kimse bunun tersini söyleyemez.

90'lardan bu yana, her defasında seçimleri boykot etme taktiğimiz;

Birincisi, nesnel koşullara, sınıfların karşılıklı ilişkisinin bilimsel analizine dayanıyor. Öznel niyetlere ve tercihlere göre belirlenmiyor.

İkincisi, Lenin'in boykot için söylediği koşullar bizde kendi somutumuzda var.

Devrimci durumun varlığı, devrimin bir alçalma değil, bir yük-

Proletaryanın sınıf mücadelesi öyle bir noktaya vardı ki, bu aşamada kapitalist sınıf ve onun devleti yığınların dikkatini, devrimci mücadeleden başka yöne çekmek için ne yaparsa yapsın, artık bunu başaramaz. Tarihin çarkı bu noktadan geriye götürülemez.

seliş içinde oluşu, açık iç savaş (ki dünyanın en yoğun iç savaşlarından biridir), parlamento-dışı mücadele araçlarının korkunç bol olması, devrimci propaganda, ajitasyon ve örgütlenme araçlarının fazla oluşu, kısacası parlamento dışında devrimi güçlendirmek için, kullanılacak araçların bolluğu; seçimleri boykot taktiğinin dayandığı temeller işte bunlardır.

Devrimin güncel olduğu, dolayısıyla iktidar mücadelesinin ön planda olduğu devrimci koşullarda, kitleleri devrimden uzaklaştıracak, dikkatlerini iktidarı ele geçirme hazırlıklarının dışına çekecek her anlayışa ve taktiğe karşı kesin olarak mücadele veririz.

Biz seçimleri boykot etme sloganıyla yığınların içinde devrimci politik bir öz yaratıyoruz, yığınları, bu devrimci öze, devrimci değerlere dayanarak devrime, iktidara hazırlıyoruz. Tüm bu devrimci değerler olmadan proleter kitleler, emekçiler iktidara hazırlanamazlar ve onu ele geçiremezler.

20 yıldır ısrarla, kararlılıkla sürdürdüğümüz boykot taktiği giderek kitleler içinde, bir eğilim olarak yerleşmeye başladı. Son referandum sırasında daha geniş güçlerin ortaya koyduğu boykot, bu eğilimin yığınlar içinde ne denli etki yarattığını yeterince göstermiştir.

Emekçi kitleler, sandıkta değil, esas olarak savaşında bizimle birlikte oldular. Kırk yıllık mücadele deneyimi, sınıf mücadelesi önemli bir birikim yaratmıştır bu yönde. Halk kitlelerinin en devrimci ve en ilerici kesimi, devrimci kitleler, olgunluğunu, yani burjuvaziden ayrı davranma, kendi bağımsız devrimci çizgisini izleme,

devrimde ısrar etme bakımından, devrimci olgunluğunu kanıtlamıştır.

Lenin'in Avrupa'da ve Rusya'da proleter sınıf mücadelesinin gelişimiyle ilgili olarak şu gözlemi ve değerlendirmesi bizde de ortaya çıkmıştır:

"Yukarıda sözü edilen 'parlamentar' seçimlerin verileriyle yığın hareketlerine ilişkin veriler arasındaki karşılaştırma, yığınlar üzerindeki etki ve onları savaşıma sürüklemek bakımından proletaryanın gücünün, parlamento-dışı savaşında parlamenter savaşım-dakinden çok daha büyük olduğu yolunda Batı'da birçok kez yapılan gözlemi Rusya için doğruluyor. İç savaşla ilgili çok önemli bir gözlemdir bu." (Lenin, Ekim Devrimi Dosyası, Sy:120)

Güncel örnekler de bu gözlemi doğruluyor. Kuzey Afrika halk devrimleri parlamenter mücadeleye değil, parlamento-dışı mücadeleye, sokak çatışmalarına, ayaklanmaya dayanarak gerçekleşti. Orada kitleler, parlamentoya ve başka sistem içi araçlar ve yollarla oyalanmadan, doğrudan bir devrimle iktidarı ele geçirmeye yöneldiler.

Kürt halkının savaşımı ve deneyimleri yukarıdaki gözlemleri kendi somut koşullarında doğruluyor.

UKH'nin referandumu boykot etmesi Kürt halkı üzerinde devrimleştirici bir etki yaratmıştır. Halk yıllarca son derece sert ve şiddetli bir savaşımından geçerek kendi istekleri doğrultusunda hareket etmede ne kadar olgunlaştığını sergilemiştir. Kimse kalkıp devrimci bu halkı etkilemek için parlamentoyu kullanmak gerektiğini söyleyemez.

Kürt halkı olgunluğunu, gücünü, bilincini esas olarak sandıkta değil, sokakta, dağda, serhıldanlarda göstermiştir. Devrimci bir halkın ulaştığı ileri düzey, olduğundan daha düşük gösterilemez.

Bu halk gözünü parlamentoya değil, asıl olarak sokağa, parlamento-dışı kavgaya, devrimci eylemlere çevirmiştir. Kürt halkının gerçek durumu ve politik düzeyi doğru kavranmalıdır.

Devrimci işçilerin, devrimci kitlelerin taktiği, politikası hareketin devrimci yükselişine dayandırılmalıdır. Mücadelede devrimci yükseliş, 1 Mayıs'ta, Newroz'da ve diğer yığınsal eylemlerde, yeni ve ileri bir aşamaya girdi. Milyonlar, dönüp burjuvazi ne diyor, diye onların ağzına bakmadan kendi inisiyatifiyle hareket edecek bir düzeye ulaşmıştır. Çoğu birer küçük ayaklanma biçiminde geçen eylemler ve olayların geri çevrilemez yönü genel ayaklanmaya doğrudur.

Devrimci yığınsal savaşım, devrimci politika, sınıflar arası güçler dengesini alt üst ediyor. Burada devrimci görev, yığınların her tarafta gelişen ve devrimci nitelik almış olan eylemlerini, parlamentoya katılma hedefiyle oyalamak değil, devrimci mücadeleyi yükselterek ve keskinleştirerek kesin sonucuna götürmektir.

Proletaryanın sınıf mücadelesi öyle bir noktaya vardı ki, bu aşamada kapitalist sınıf ve onun devleti yığınların dikkatini, devrimci mücadeleden başka yöne çekmek için ne yaparsa yapsın, artık bunu başaramaz. Tarihin çarkı bu noktadan geriye götürülemez.

Burjuvazi seçim dönemlerinde, ezilen Kürt halkının, devrimci gençliğin ve tüm demokrasi ve sosyalizm güçlerinin kurulu sosyal düzene yönelik yıkıcı ve devrimci mücadelesini geriletmiyor artık. Bu, kitlelerin, devrimci hareketin ulaştığı ileri düzeyi gösteriyor. Emekçiler, ezilen halklar, politik ve toplumsal kurtuluş hedefine genel düzeyini, devrimci niteliğini ve devrimci mücadelesini geliştirerek varacaktır. □

BİN LADİN'İN FİŞİ NEDEN ÇEKİLDİ

En gerzek Hollywood filmlerine bile rahmet okutacak berbat bir senaryoyla Bin Ladin'in öldürüldüğünü dünyaya duyuran ABD, gerçekte, çöküp giden küresel hegemonyasını artık yeniden kazanmaya gücünün kalmadığını itiraf etmiş oldu. Ortaçağ kalıntısı bir adamın varlığı ile, ABD'nin küresel hegemonyası arasında nasıl böylesine sıkı bir ilişki oluşabilmişti?

Cevap o kadar karmaşık değil. 21. yüzyıla girilirken, daha henüz sosyalist sistemin dağılışının getirdiği kapitalist zafer naraları çınlamayı sürdürüyorken, ABD'nin emperyalist hegemonya alanları teker teker alarm zilleri çalmaya başlamıştı.

Avrupa emperyalizmi, kendilerini ABD askeri vesayetine sokan NATO'yu etkisizleştirmeye girişiyor; dünya rezerv parası doların karşısına çok güçlü bir Euro ile çıkıyor; ABD'ye ticari savaş açıyordu. Hegemonyanın Avrupa ayağı kırılırken, Asya'daki ayak, çok daha tehlikeli gelişmeler eşliğinde kartopu misali erimekteydi. 97-98 Asya krizinde bölgenin bağımlı kapitalist ülkeleri, kırk yıllık diktatörleri ezen ayaklanmalarla devrimin eşiğinden dönerken, ABD kendisine muazzam ticari avantajlar sağlayan bu dev pazarların yavaş yavaş Çin eksenine kayışını izlemek zorunda kaldı.

ABD hegemonyasının çöküşü, salt emperyalist güç dengelerinin kaymasından ileri gelmiyordu. Esasta, bu kaymaya ivme kazandıran bizzat mutfaktaki yangın, yani emperyalist merkezleri de içine alan ve dünya tarihini Yeni Evre'ye taşıyan büyük sosyal ayaklanmalardı. Zincirlerinden boşanırçasına kopup gelen ve Seattle ile Cenova'da açık meydan savaşlarına kadar varan sosyal ayaklanmalar, kendi proletaryasını refah rüşvetiyle susturabildiği sürece, ABD hegemonyasının emperyalist güç hiyerarşisini yönetmesine ses çıkarmayan güçlerde önce panik, sonra ABD'ye karşı güvensizlik ve nihayetinde "gemisini kurtaran kaptan" tutumlarına neden oldu.

Hayalet Avıyla Hegemonya Düşü

İşte bu dağılmayı önlemek için ABD, çöküp gitmekte olan hegemonyasını yeni temeller üzerinde inşa etmek hedefiyle, son ve umutsuz bir çabaya girişti. 11 Eylül provokasyonu ile perdesi açılacak tiyatronun tüm senaryosu, ABD mali-oligarşisi tarafından çoktan hazırlanmış, Kongre ve Beyaz Saray'da onay bekliyordu. Yine de büyük bir sorun vardı: Uygulaması 3.Dünya Savaşı ve küresel iç savaş başlatacak bu plana hem Amerikan halkının, hem de tüm kapitalist devletlerin ikna edilmesi gerekiyordu. Öylesine sarsıcı bir olay meydana gelmeliydi ki, tüm mikrofonlar Beyaz Saray'a doğru uzanırken, dinleyicilerin her ya-

lanı, ikna olmasa da yutacak bir saygı ve sessizlik içinde tutulmalarını sağlamalıydı. İşte, bizzat ABD tarafından hazırlanıp dünyaya canlı yayın servis edilen 11 Eylül provokasyonu, "hiç bir zaman bulunamayacak bir mağara adamı", yani Bin Ladin balonunu şişirdi ve tüm dünya emekçilerine karşı ilan edilen küresel iç savaşın başlama vuruşu oldu.

Soğuk savaşın karşısında Sovyetler gibi koca bir dev vardı. ABD hegemonyasını yeniden inşa edeceği sanılan küresel iç savaş, bula kendisine, Ortaçağ kalıntısı bir zavallı adamı bulmuştu. Bu girişimin nasıl umutsuz bir çırpının eseri olduğunu anlamak için, bu karşılaştırma bile yeter. Yine de, aynı umutsuz çırpınış içindeki diğer emperyalist-kapitalist ülkelerin desteği ile, bu zavallı çaba ilk yıllarda meyvesini verdi.

11 Eylül provokasyonunun yarattığı deşet ortamında ABD, ilk yıllarda istediğini alıyor göründü. NATO'yu pekiştirip dünya jandarması haline getirmiş ve peşinden Afganistan'a kadar sürüklemişti. Dahası, hiçbir uluslararası anlaşmaya uymaya gerek duymadan, Birleşmiş Milletleri de hiçe sayarak Irak ve Afganistan'ı işgal etmenin keyfini yaşıyordu. Böylece, kısa süreliğine bile olsa, tüm dünyaya kendi emperyal gücünün tartışılmazlığını kabul ettirmişti. Ticari savaşlarla kaybettiği pazarlara askeri işgallerle geri dönüyor; değeri aşırı şişirilmiş ABD tahvillerini dünyaya satarak doları yeniden diriltiyordu. Bütün bunların ötesinde, sosyal ayaklanmaları bastırmak için ardı ardına anti-terör yasalarını yürürlüğe koyan sermaye dünyası, bunun için ABD desteğine öyle iştahla sarılmıştı ki, Bush bütün dünyaya parmağını tehditle sallayıp, "ya bizdensiniz ya da düşman" deme cüretini gösterebilmişti.

Tükenişin İlanı

Ama rüya çabuk bitti, üç ayağı kırık bir sandalyede oturmaya çalışmanın beyhudeliği hemen kendini belli etti.

Kırık ayakların birincisi ekonomiydi. 2007'de patlak veren kriz öylesine hız ve şiddette dünyayı sarstı ki, Davos zirvelerinde açığa çıkarılan suçlayıcı konuşmalar karşısında ABD ağzını açamadı. Dünyanın en borçlu ülkesi ve aynı zamanda dünyanın aşırı tüketim merkezi olarak ABD, ekonominin bu akıl dışı dengesini daha fazla sürdüremedi; ekonomik kriz buhrana evrildi ve hegemonyayı kartopu misali eritti.

İkinci ayak politikti. Tüm dünyanın emekçi sınıflarına karşı sürdürülen iç savaş, sert sınıf mücadeleleriyle geri tepti ve proleter iç savaşlar yükselmeye başladı. Latin Amerika ülkelerinde başlayan fırtına, ekonomik buhranla birlikte Avrupa sokaklarını savaş alanına çevirdi ve nihayet kocaman Arap coğrafyasında

yüzyılın en görkemli eylem ve devrim zaferlerine ulaştı. Böylece, kendi hegemonyasını yeniden kurmaya çalışan ABD, bu yolla tüm kapitalist sistemin geleceğini tehlikeye atan ülke konumuna düştü. Ve üçüncü ayak, askeri potansiyelle ilgiliydi. Afganistan ve Irak'ta sürdürülen işgal operasyonlarının beyhudeliğini bizzat Pentagon generalleri dile getirir oldu. Böylece geriye sadece "Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi"nin yenilgisini resmen ilan etmek kalyordu.

Bu ilan, resmen olmasa da, Libya'ya karşı yürütülen operasyonda belirginleşti. Irak'a göre askeri açıdan çok daha kolay bir lokma olan Kaddafi'ye karşı savaşa girişmekte ayak sürüren ABD, bu inisiyatif boşluğunu doldurmaya delice hevesli Fransa'nın dümen suyuna girmekten dahi kurtulamadı. Şayet bir gün tarihçiler ABD hegemonyasının çöküşünü yazacaklarsa, Libya operasyonuna korkuyla yaklaşan bu tutuma kritik bir dönemeç gözüyle bakacaklardır.

Pençeleri sökülmiş yaşlı aslanın kükre-mekten başka bir şey yapamadıklarını kavrayan Çin, nihai darbeyi indirmek üzere hemen kolları sıvadı ve -doların en önemli destekçisi Japonya, felaketlerle boğuşup arenadan çekildiği bir anda- Pekin'de BRIC ülkeleri zirvesini toplayıp, doları dünya rezerv parası olmaktan çıkaracak süreci başlattı. Daha önceki benzer girişimlere çok sert tepkiler veren ABD'nin bu kez, ne söyleyecek sözü vardı, ne de bir karşı adım atacak enerjisi.

Hayalet avı ile hegemonya inşa etmenin beyhudeliği apaçık belli olunca hayaletin de işine son vermek gerekiyordu. Bin Ladin'in ölüm ilanı, ABD'nin çöküp giden hegemonyasını yeniden kuramayacağını ilanıydı. Halen daha büyük bir askeri aygıt, dünyanın en büyük ekonomisine sahip bu ülkenin, sahneyi böyle sessiz sedasız terketmesi pek çok kişiye garip görünebilir. Fakat burada, hangi nicel büyüklükleri karşılaştırdığımız ve ABD'nin kime yenildiği sorusu önemlidir. Çin'e mi yenildi ABD? Hayır. Irak ve Afganistan'da ordusu yok mu oldu? Hayır. Emperyalist hegemonya, dünyanın tüm ekonomik-siyasi-askeri gelişmelerine yön verebilme gücü demektir. Fakat bugün, dünyanın Yeni Evresinde, toplumsal dinamikler ve sosyal ayaklanmalar öylesine yoğun, yaygın ve de çeşitlidir ki, hiçbir emperyalist güç bu muazzam birikimin üstesinden gelemez. O yüzden, çöküp giden sadece ABD hegemonyası değil, emperyalist-kapitalist sistemin bizzat kendisidir. Bundan böyle, her emperyalist ve kapitalist hükümetler gibi, daha çok kendi mutfağındaki yangınla ilgilenecek, daha çok kendi iç savaşına hazırlanmakla meşgul olacaktır. □

Kürt Halkı Evlatlarını Bağına Bastı!

Kürt halkı yine ayakta. Yeni bir serhıldan dalgası büyük bir hızla yayılıyor. 12 gerillanın öldürülmesi sonrasında ayağa kalkan Kürt halkı, evlatlarına sahip çıkmak için sokakları, alanları doldurdu. Sınırı yürüdü. Başının üzerinden geçen mermilere aldırış etmeden sınırı geçti. 3 evladının cenazesini alarak geri getirdi. Dönüş yolunda konvoyun önünü kesen askerler, otopsi yapılması için cenazeleri halkın elinden aldı.

Gerillalardan Hanifi Aydın'ın (Berxwedan Malazgirt) cenazesi gece geç saatlerde Cizre'de 15 bin kişi tarafından karşılandı ve Bulanık'a uğurlandı; Abdulkadir Ay'ın (Kahraman Rodi) cenazesi ise 16 Mayıs günü alınarak Diyarbakır'a doğru yola çıkarılmış, yol güzergahında binlerce kişi tarafından karşılanmıştı. Ay'ın cenazesi Cizre girişinde de 50 bin kişi tarafından görkemli bir şekilde karşılanmış, oradan Diyarbakır'a getirilmişti. Akşam saatlerinde Diyarbakır'a getirilerek, Yeniköy Mezarlığı'ndaki morgda bekletilen Ay'ın cenazesi 17 Mayıs sabahı ailesi ve MEYADER yöneticileri tarafından kalabalık bir konvoy ile Bingöl'ün Karlıova İlçesi Saxnis Köyü Çatak Mezrası'nda defnedilmek üzere yola çıkarıldı.

Gerilla Sami Piranoğlu (Dijwar Guyi) ise 16 Mayıs gecesi geç saatlerde binlerce kişinin katıldığı cenaze töreni ile Uludere'de toprağa verildi. Piranoğlu için ailesi tarafından Özel Mahallesi'nde taziye çadırı kuruldu. Sabahın erken saatlerinden itibaren, öğrenciler, çalışanlar ve esnaf herkes taziye çadırına akın etti. İlçede tüm kepenkler kapatılırken, binlerce kişi çadır önünde, "Şehid Namırın", "Ey Şehid Riyate Riyame Ye", "Biji Serok Apo", "PKK Halktır Halk Burada" sloganlarıyla yürüdü. Binlerce kişinin akın ettiği taziyeye Şırnak ve ilçelerinin belediye başkanları ve BDP'li yöneticiler de katıldı.

Gerilla Adem Aşkan'ın (Canşêr Çempîri)

cenazesi 30 bin kişi tarafından "Şehid Namırın" sloganları arasında toprağa verildi. Cenaze töreninde konuşan baba Halit Aşkan, "Erdoğan Kürt halkına katliam uygulayan bir Deccaldır" sözleri ile öfkesini dile getirdi. Hakkari Bağımsız Milletvekili Adayı Adil Kurt ise, "Söz veriyorum. Bu katliam devam ettiği sürece barış lafından bahsetmeyeceğim" dedi.

Cenaze törenleri, polislin saldırılarına rağmen onbinlerce kişinin katılımıyla gerçekleşti. 16 Mayıs gününden itibaren gözaltına alınanların sayısı 300'e ulaşırken, pek çok yerde eylemlere polis saldırdı.

İstanbul'da Protestolar

15 Mayıs'ta yüzlerce kişi üzerinde 12 karanfilin bulunduğu siyah pankartı açarak, "Şehid Namırın" ve "İntikam" sloganları eşliğinde Dolapdere Caddesi'nde yolu trafiğe kapatarak Beyoğlu İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne doğru yürüyüşe geçti. İlçe Emniyet Müdürlüğü önünde bulunan polisler bir anda harekete geçerek kitlenin önüne barikat kurdu. Barikat kurdukları sırada polislerin yaşadıkları telaş sonucu kasklarını ve kalkanlarını yere düşürmeleri ise dikkat çekti.

Bir süre "15 Haziran Size Mezar Olacak" ve "Dişe Diş Kana Kan Seninleyiz Öcalan" sloganlarını atarak oturma eylemi yapan yüzlerce kişi, daha sonra ise Sırrı Süreyya Önder'in seçim bürosuna doğru yürüyüşe geçti. Burada seçim bürosuna üzerinde 12 karanfilin bulunduğu siyah pankartı asan kitle, yaşamını yitiren 12 HPG'li için "Çarxa Şoreşe" marşı eşliğinde saygı duruşuna geçti. Protesto eylemi "Şehid Namırın" sloganları ile son buldu.

BDP Esenyurt İlçe Örgütü önünde toplanan bir grup üzerinde 12 adet kırmızı gülün olduğu siyah bir pankart taşıyarak Esenyurt Cumhuriyet

Meydan'ına doğru yürüyüşe geçti. "Ne Mübarek Ne Kaddafi İşte Erdoğan", "Kimyasal Katliama Son", "Şırnak'ta AKP Katliamı" ve "AKP Kimyasal Katliamın Hesabını Verecek" dövizlerini taşıyan kitle sık sık "Şehit Namırın", "Ey Şehit Riya Te Riya Meye" ve "Biji Serok Apo" sloganları attı.

Meydanda son bulan yürüyüşün ardından kitleye hitaben konuşan BDP Esenyurt İlçe Eşbaşkanı İlyas Demir, "Kürt gençlerine yönelik saldırılar artıkça AKP bilsin ki biz buradan alanlara çıkarak onlara destek vereceğiz. AKP derhal bu imhadan vazgeçmeli aksi takdirde bu alanlar AKP faşizmine dar olacak" diye ifade etti.

Demir'in konuşmasının ardından basın açıklamasını okuyan yurttaş Turan Çokşirin, Erdoğan'ın savaş seçeneğini masaya yatırdığını ve savaşı dayattığını ifade etti.

Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapan yüzlerce kişi daha sonra BDP Esenyurt İlçesi'ne kadar "İntikam" sloganıyla yürüdü.

Taksim'de Çatışma

16 Mayıs Pazartesi Galatasaray Meydanı'nda "Askeri Ve Siyasi Katliamları Mücadelemizle Yeneceğiz - BDP İstanbul İl Başkanlığı" yazılı pankart açılarak basın açıklaması yapıldı.

Operasyonları ve 12 gerillanın katledilmesini protesto eden yüzlerce kişi, sloganlarla ara sokaklar ve İstiklal Caddesi'nden Taksim Galatasaray Meydanı'na akın etti. Kadın, erkek, genç yaşlı, yüzlerce kişi zafer işaretleriyle Abdullah Öcalan lehine sloganlar attı. Kürtçe ve Türkçe sloganlarla operasyonlar protesto edildi.

Bu sırada Tarlabası istikametinde gelen gençlerin üstü polis tarafından aranmak istenilen-

Serhıldan

ce kısa süreli gerginlik çıktı. İstiklal Caddesi'nde oturma eylemi başladı.

Konuşmalar yapıldı. Gelmek isteyen grupların ve çevre ilçelerden gelmekte olan otobüslerin engellendiği ve gözaltına alınanların, BDP binalarında tutulanların olduğu, Galatasaray Meydanı'na geçişlerin engellendiği bilgisi geldi. Alkışlar, ıslık ve sloganlarla bu engellemeler protesto edildi. BDP milletvekilleri tarafından gözaltına alınanlar serbest bırakılıp alana gelmeleri sağlanıncaya kadar oturma eylemine devam edileceği açıklaması yapıldı.

Kitle ara sokaklardan "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Biji Serok Apo" "Katil Erdoğan", "Şehit Namırın" sloganları atarak Tarlabası'ndaki BDP İl Binası'na doğru yürüyüşe geçti. Bir yandan da polise tepki verenler, pet şişe vb. atarlar oldu.

Tarlabası'ndaki polis karakoluna gelindiğinde onlarca kişi karakola yönelerek pet şişe, taş vb. atmaya başladı. Kalabalığın artması ve kitlenin karakola yönelmesi üzerine polis gaz bombası atarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Basın açıklaması için gelen kitlenin bir kısmı ara sokaklardan dağılırken bir kısmı da BDP İl Binasına sığındı. Polis burada da BDP İl Binasına ve kitle üzerine gaz bombaları atarak kalabalığı dağıtmaya çalıştı. Kitlenin de polise pet şişeler, taşlar, molotof kokteyl ve havai fişeklerle yanıt vermesiyle çatışma bir süre devam etti. Ardından BDP İl Binası'ndan çıkarak Sabahat Tuncel, kitleye yönelik bir açıklama yaptı.

Sabahat Tuncel konuşmasında "Biz bu operasyonları kınamak için bir basın açıklaması yapmak istedik. Ama buna polis müsaade etmedi, halkımıza azgınca saldırdı. İl Binamıza sığınmak isteyen halkımızı gözaltına aldı. AKP Kürt halkının alanlardaki özgürlük yürüyüşünü katliamlarla, saldırılarla engellemek istiyor. Ama bunu başaramayacaklar. Biz boykot ederiz derken onlara bir tehdit değil, bir gerçektir. Eğer biz halkımızın özgürlüğünü alamayacaksak, Ankara'da olmanın bizim için hiçbir anlamı olmaz. Oradaki koltuklarda gözümüzde yok, o koltuklarda kendileri otursun. Eğer savaş süreceyse, parlamentoda olmamızın hiçbir anlamı olmaz. Biz zaten her gün sokaklarda olan bir halkız, bizler özgürlük yürüyüşümüzü sürdüreceğiz" dedi. Konuşmanın ardından kitlenin gidebilmesi için polisle konuşularak barikatın açılması sağlandı ve kitle BDP İl Binası ve çevresinden ayrıldı.

Adana: "Direniş Ruhunuzla Özgürlüğe Yürüyoruz"

Adana MEYA-DER öncülüğünde, 17 Mayıs günü saat 12.00'de BDP İl binası önünde toplanan yüzlerce kişi "Siyasi ve Askeri Operasyonları Durdur Yoksa Döktüğün Kanda Boğulursun" ve "Direniş Ruhunuzla Özgürlüğe Yürüyoruz" yazılı pankartları açtılar. Eyleme katılan tüm Kürt anaları ellerinde Mayıs ayında ölümsüzleşen devrim sa-

vaşçılarının resimleriyle katıldılar. Eylem "Şehit Namırın" sloganları eşliğinde bir dakikalık saygı duruşuyla başladı.

Atılan sloganlarla İnönü Parkı'na yürüyerek basın açıklaması yapmak isteyen halkın önüne çevik kuvvet polisleri bir barikat kurdu ve yürüyüşü engelledi. Sebep olarak Kürt anaların taşıdıkları gerilla resimlerini gösteren polis, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya ve Mazlum Doğan gibi birçok devrimci önderin fotoğraflarını taşıyanların fotoğrafları indirmeleri halinde yürüyüşe izin verebileceklerini söyleyerek kitlenin provokasyon yarattığını, eğer kitleye dışarıdan bir 'saldırı' olursa güvenliğini sağlamayacaklarını iddia etti.

Engele karşı kitle "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "TC Şaşıрма Bizi Dağa Taşıрма" sloganlarıyla karşılık verdi ve oturma eylemi yaparak yolu tamamen trafiğe kapattı. Uzun süren oturma eyleminden sonra basın açıklaması BDP il binası önünde yapıldı. Yaklaşık 1 saat süren eylemde ilk sözü alan Adana bağımsız milletvekili aday Murat Bozlak "Savaşta ölen bizim çocuklarımız, savaşta ısrar edenlerin çocukları değil. Savaşta iktidarların çocukları askerliklerini operasyonların olduğu yerlerde yapmadılar; bu savaşta yaşamını yitirenler ise bu halkın yoksul ve masum çocuklarıdır" dedi. Son olarak "Gençler dağlara çıkarsa çok şey değişir" diyerek sözünü bitirdi.

MEYA-DER adına basın metnini Kürtçe okuyan Muharrem Bayram "Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin kurucularından Haki Karer, Halil Çavgun, İbrahim Bilgin, Amed zindanında da Ferhat Kurtay, Mahmut Zengin, Eşref Anyık, Necmi Öner ve Türkiye devrim önderlerinden İbrahim Kaypakkaya Mayıs ayı içerisinde şehit kervanına katıldılar" dedi.

Basın açıklaması sırasından sık sık "An Azadi Aşiti Şer Şer Şer", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Katil Erdoğan", "PKK Halktır Halk Burada" sloganları atıldı.

Açıklama sonrası kısa kısa Barış Annelerine söz verildi ve Analar düşüncelerini Kürtçe dile getirdiler. Mücadele Birliği okurları da eyleme katılarak destek verdi.

İzmir: "Gerilla Namırın"

18 Mayıs Çarşamba günü saat 17.30'da BDP İzmir İl örgütü bir basın açıklaması yapmak istedi.

Kadifekale'de yaşayan Kürt Halkı, Basmane Meydanı'nda yapılacak basın açıklamasına kortejle yürüdü. Önde siyah pankart ve karanfilin ortasında "Şehit Namırın" imzalı pankart taşıdı. Kadifekale sokaklarını "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Vur Gerilla Vur Kürdistan'ı Kur", "Be Serok Jiyan Nabe", "Katil Erdoğan", "İntikam İntikam", "Şehit Namırın" sloganları ile inletirken, aralarda gerilla marşları okundu. Kadifekale sokakları dolaşıldıkça evlerden yeni katılımlar gerçekleşiyor ve kortej uzuyordu. Kadifekale coşku içerisinde Basmane

Meydanı'na geldi.

Kadifekale grubu Fuar kapı önünde bekleyen kitle ile birleşmeden çevik kuvvet polisleri, Kale halkını çember altına aldı, bunun üzerine 9 Eylül Fuar kapısı önündeki kitle yolu kapattı ve ablukanın kaldırılmasını istedi. Çevik kuvvet polisi yolu kapatana saldırdı; ama kitleyi dağıtmadı. Abluka altındaki Kürt Halkı öfkeli bir bekleyiş içerisindeyken, BDP yöneticileri, Kürdi-Der hocaları, Emek, Demokrasi ve Barış Bloğu 1. Bölge İzmir Milletvekili aday Erdal Avcı ve BDP yöneticilerinden oluşan 25 kişi Basmane'de yolu kapattı. Kadifekale grubunun abluka altından çıkartılması ve basın açıklamasının yapılmasına izin verilmeye kadar oturacaklarını açıkladılar.

Yol kapatıldıktan son Fuar önündeki kitle ile çevik kuvvet polisi arasında kısa bir gerginlik yaşandı, çevik kuvvet biber gazı sıkarak kitleyi geri püskürttü. Olay sırasında bir kişi gözaltına alınınca ortam son derece gergin.

Saat 18.50'de BDP yöneticileri Kadifekale grubunu geldikleri yol güzergâhından geriye götürdü. Yoğun polis ablukası altında Basmane girişine kadar yüründü. Basmane girişinden sonra kitle Kadifekale'ye Kürdistan bayrakları, PKK bayrakları ve Abdullah Öcalan posterleri ile yürümeye devam etti. Aynı coşku ile Agora seçim bürosu önüne gelindi.

Seçim bürosu önünde BDP İzmir eş başkanı Yusuf Kaya "Bugün 12 gerillamıza sahip çıktığımız gündü. Bugün 18 Mayıs'ta özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşenleri anma günümüzdü. Yapacağımız anmalara izin vermediler ama bizler gerillalarımıza sahip çıktığımızı gösterdik. Rahşan'ın Kalesi bir kez daha Kadifekale'yi göstermiştir... Bugün şehitlerimi anmak için gelen bütün Kadifekale halkına teşekkür ediyorum. Kadifekale eski günlerine döndüğünü göstermiştir bize..." dedikten sonra bütün devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı, kitle sonra parça parça Kadifekale'ye çıktı.

Yurtsever Gençlik Kadifekale karakoluna yürüyerek karakola molotof ve taşlarla saldırdı. Çevik kuvvetin gaz bombaları ile karşılık verdi. Kadifekale karakolunda 10 dakikalık bir çatışma yaşandı. Bir Belediye otobüsünün gelmesi ve otobüsün içindeki insanlara zarar vermemek için gösteri yapan Yurtsever Gençlik Kadifekale sokaklarına dağılarak eylemi bitirdi.

Basmane'de bulunan kitle ise gözaltına alınan gencin serbest bırakılmasını bekledi. İHD avukatlarının devreye girmesi ile genç yarım saat içerisinde serbest bırakıldı. Basmane meydanındaki kitle gencin serbest bırakılmasından sonra kısa bir açıklama yaparak eylemi sona erdirdi. □

Çukurova'dan Denizlere Bin Selam

rildi. Etkinliği izleyen dostlarımız bu slayttan oldukça etkilendi.

Sinevizyon gösteriminin ardından "Üç Nehrin Bir Denizle Buluşması Destanı" dramatize edildi. Ardından Denizlerin son mektupları seslendirildi. Darağacına çıkışları ve sloganları dramatize edildi. Şiirlerin okunmasının ardından müzik dinletisine geçildi. Hep bir ağızdan söylenen türküler ve marşlar etkinliğimizi amacına ulaştırdı.

İlk kez bir etkinliğe katılan dostlarımız bizler için ayrı bir önem taşıyordu. "Denizler İçin Ben de Bir Şey Söylemek İstiyorum" diyen herkesin çıktığı serbest kürsüde etkinliğe ilk kez katılan dostlarımızın duygu ve düşüncelerini aldık. Etkinliği beğendiklerini söyleyen dostlarımız böyle etkinliklerin daha fazla yapılması gerektiğini belirttiler. DÖB'lü bir öğrenci Denizlerin mücadelesini ve bizlere neler bıraktığını anlattı. Etkinlikte oluşan sıcak hava insanların hiç çekinmeden kürsüye çıkmasını sağladı. Etkinliğimiz kürsüde yapılan güzel ve içten konuşmalarla son buldu.

Etkinlik sonunda gruplar halinde sohbet edilip çaylar içildi. Ayışığı Sanat Merkezi'nin faaliyetleri anlatıldı. Ve onlara "gelin hep birlikte üretelim" çağrısı yapıldı.

**UMUDUMUZ KAVGADA
KAVGAMIZ SANATIMIZLA**

Adana Ayışığı Sanat Merkezi

15 Mayıs Pazar günü Adana Ayışığı Sanat Merkezi'nde Denizleri anma etkinliği yapıldı. Etkinliğe gelen dostlarımızı ilk olarak girişte bir sergi karşıladı. Sergide Deniz'in, Hüseyin'in, Yusuf'un ve yaşamını devrime adanmış birçok devrimcinin fotoğrafları vardı. Gelenler önce sergiyi gezdiler.

Saat 14.00'de etkinlik salonuna geçildi. Etkinlik, Denizler için saygı duruşunun ardından Denizlerin yaşamının ve mücadelesinin anlatıldığı sinevizyon gösterimiyle başladı. Slaytta Denizlerin mücadelesi ve onların yaşadıkları kısa sürede çok iş yaparak bizlere bıraktığı bayrağı zaferle dalgalandırmamız, ellerimizden bırakmamamız gerektiği göste-

Mersin'de Denizleri Anma Etkinliği

Mersin 68'liler Derneği tarafından düzenlenen anma etkinliği, 68'liler Barış ve Kardeşlik Ormanı'nda gerçekleştirildi. Etkinliğe birçok aydın, yazar ve sanatçının yanı sıra devrimci, demokrat kurumlar da katıldı.

8 Mayıs Pazar günü saat 11.00'de başlayan etkinlikte, bizler de Devrimci Öğrenci Birliği olarak yerimizi aldık. Standımızın üzerine astığımız "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam/ Devrimci Öğrenci Birliği" yazılı pankartımız ve Deniz tişörtlerimiz büyük ilgi gördü.

Ormandaki her bir ağaçta 68'den bu yana ölümsüzleşen devrimcilerin fotoğraflarının olması ormana ayrı bir değer katmıştı. Kafamızı ne yana çevirsek, ömrünü devrime adanmış savaşçıları görüyorduk. Konuşmalarla başlayan etkinlik yerel bir grubun müzik dinletisiyle devam etti. Müzik gruplarının yanı sıra şair ve yazarlar söz alarak şiirlerini paylaştılar.

Orman içerisinde iki yere açtığımız stantlarda etkinlik boyunca çok sayıda dergi ve kitabımızın dağıtımını yaptık. Ayrıca birçok insanla yaptığımız sohbetlerde amaçlarımızı, mücadelemizi anlattık. Denizler tarafından kurulan DÖB'ün tarihini ve Denizlerin yoldaşları olduğumuzu paylaştık.

Etkinlikte son olarak Kardeş Türküler grubu sahne aldı. Grubun söylediği ezgiler büyük bir coşku yarattı. Anma etkinliği aynı coşkuyla son buldu.

Devrimci Öğrenci Birliği / MERSİN

Mersin Üniversitesi'nde 6 Mayıs Çalışmaları

Mersin Devrimci Öğrenci Birliği olarak Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yoldaşlarımızı anmanın, onlar gibi savaşmak olduğunu bir kez daha gösterdik.

3 Mayıs Salı günü Mersin Üniversitesi Çiftlikköy Kampüsü içerisinde, 6 Mayıs'ta yapılacak olan İstanbul'daki mitinge ve Ankara'daki anmaya çağrıda bulunmak için stant açtık.

Fakülteleri ve yemekhaneleri Devrimci Öğrenci Birliği imzalı çağrı afişleri ve pullarla donattık. Bildiri dağıtımını yaparak birçok öğrenciye ulaştık. Faşist saldırılara cevap vererek ve üniversitede yaratılmak istenen faşist saldırıları bertaraf ederek çalışmalarımıza ara vermeden devam ettik.

5 Mayıs Perşembe gününe kadar açtığımız standımızda Denizleri ve mücadelelerini anlatarak, Denizlerin mezarına otobüs kaldıracağımızı belirterek yoldaşlarımızı mezarları başında anacağımızı anlattık.

Mersin DÖB

Ptt Ve Ontex İşçileri: Mücadeleye Devam!

Boğaz Köprüsü'nde...

Direnişlerinin 86. gününde olan Ontex-Canbebe ve 128. gününde olan taşeron PTT işçileri, 13 Mayıs Cuma günü saat 13.00'de Boğaziçi Köprüsü'nde eylem yaptı.

Birbirlerine zincirli olarak Boğaz Köprüsü'nde yolu kesen 11 işçi, "İşimizi Geri İstiyoruz – Ontex-Canbebe Helen Harper – Taşeron PTT İşçileri" yazılı bir pankart açarak sloganlar attılar. Beşiktaş istikametine giden güzergahta araç kuyrukları oluştu. İşçiler bu sırada konuşmalar yaptılar.

Polis gelerek pankartı işçilerin elinden almak ve zincirlerinden ayırmak için uğraştı. İşçiler polisin bu saldırısına rağmen kendilerini yolun orta kısmındaki korkuluklara zincirlediler ve pankartlarını vermemek için mücadeleye ederek sloganlarını haykırmaya devam ettiler.

Polis zincirin çeşitli yerlerinden tutarak işçileri kenara çekmeye ve birbirlerinden ayırmaya çalıştı. İşçiler ajitasyon konuşmalarını sürdürdüler.

Eylem yerine gelen yunus timleri ve köprü polisleri işçilerin üzerine abanarak dört bir taraftan işçileri sardılar ve tartaklayarak, darp ederek işçilerin zincirlerini makaslarla kestiler. Bir ara işçilere biber gazı sıkılması üzerine işçilerden fenalaşanlar oldu. Ontex işçilerinden Gamze Kayhan da baygınlık geçirdi, bazı işçilerin burunları kanadı. İşçilere destek vermek üzere gelen BDSP'den iki kişi de polisin saldırısına maruz kaldı. Polis darp ederek gözaltına aldığı işçileri topluca bir servis aracına bindirerek Boğaz Köprüsü Karakolu'na götürdü.

Ontex ve PTT İşçilerine Grup Emeğe Ezgi'den Destek

Ontex ve PTT işçileri 14 Mayıs Cumartesi günü geleneksel hale getirdikleri 9. yürüyüşlerini gerçekleştirdiler. Yine Galatasaray Lisesi önünde "Haklarımız Ve Geleceğimiz İçin Direniyoruz. Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep

Beraber Ya Hiçbirimiz" pankartı açıldı. Saat 18.00'de Mücadele Birliği Platformu, Devrimci Öğrenci Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu ve Tekstil-Sen Genel Başkanı Engin Gül'ün destek verdiği eylem, sloganlarla başladı.

Yürüyüş sırasında yine ajitasyon konuşması yapıldı. Eylemde olan Konak işçileri, Bekaert işçileri, Casper işçileri, Mas-Daf işçileri gibi isimler sayılarak, dayanışma sergilendi

Kitle sloganlarla Rumeli Han önüne geldiğinde Ayışığı Sanat Merkezi çalışanları ve Grup Emeğe Ezgi açtıkları "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak – Grup Emeğe Ezgi" pankartı ve Çav Bella marşıyla karşıladı işçileri. Hep birlikte coşkuyla Çav Bella Marşı söylendi. "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak" sloganı atılarak yine coşkuyla bir şekilde Enternasyonal Marşı söylendi. Ardından Grup Emeğe Ezgi'nin çalışması olan direniş ve eylemlerin marşı haline dönüşen "Söz Veriyoruz" adlı parçası söylendikten sonra sloganlarla hep birlikte yürüyüşe devam edildi.

Burger King önüne gelindiğinde Ontex işçileri tarafından "Ateş Seni Çağırıyor sloganıyla burjuva medyada reklam yapan bu firma 16 işçisini sokağa atan Ontex'in ortağıdır" denilerek boykot çağrısı yenilendi.

Burger King önünde atılan sloganların ardından Ontex işçisi Mustafa Bozkurt kısaca Ontex ve

PTT işçilerinin işten atılma ve direniş sürecine değindi. İşlerine geri dönmek istediklerini ifade eden Bozkurt, tüm baskı ve zorluklara rağmen mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti ve tüm işçilerin mücadelesini selamladı.

Daha sonra eyleme destek veren Devrimci İşçi Komiteleri, Tekstil-Sen Genel Başkanı Engin Gül ve İstanbul Üniversitesi'nde direnişte olan bir öğrenci söz alarak Ontex ve PTT işçilerinin direnişlerini selamlayarak kısa birer konuşma yaptılar.

Konuşmaların Ontex ve PTT işçilerinin direnişlerine destek verilmesi çağrısının ardından atılan sloganlarla eylem bitirildi.

İşçilere Polis Saldırısı

PTT işçileri ve Ontex işçileri, 21 Mayıs günü saat 18.00'de Galatasaray Lisesi önünden sloganlar eşliğinde Cumartesi Yürüyüşleri'ne başladılar.

Yürüyüş sonunda her hafta olduğu gibi Tramvay durağı önündeki Burger King önünde konuşmalar yaptılar, sloganlarla Ontex ve Burger King'i boykot çağrısında bulundular.

Bir Ontex işçisi çevreye ve özellikle Burger King'de yemek yenenlere yönelik konuşma yaparak onları da dışarıya çıkararak boykota katılmaları çağrısı yaptı. Ontex ve Burger King'i protesto eden sloganlar atıldığı sırada arka tarafta bir arbeye yaşandı ve Burger King korumaları işçilerin burada eylem yaparak slogan atmalarına engel

olmak için işçilere saldırdı. Buna rağmen işçiler geri adım atmayınca korumalar çevik kuvvet polisinden yardım istedi.

Çevik kuvvet Burger King önüne sıralanarak korumaya alırken kepenklerin bir kısmı kapatıldı. Slogan atan işçilere ve destek verenlere korumalar sözlü saldırıda bulunmaya başladı. İşçiler korumalara doğru yönelince polis araya girerek işçilere ve destek verenlere coplarla saldırdı. Ontex işçilerinden bazıları kendilerine destek için gelenlerin, özellikle de kadınların zarar görmemesi için araya girdi. Çevik kuvvetin yumruk tekme ve coplarına kitle de bayrakların ve dövizlerin sopalarıyla cevap verince polis de geri çekilerek Burger King'in önünde sıralanarak orayı korumakla yetindi. Binanın önüne sıralanıp set oluşturarak bekleyen polis kitlenin saldırıya rağmen eyleme ve sloganlarına devam etmesi üzerine eylemin bitmesini beklemek zorunda kaldı.

Saldırıya karşılık uzun bir süre sloganları atıldı, boykot çağrısı yapıldı. Yoldan geçenler ve çevrede izlemekte olanlar da polisi ve korumaları yuhalayarak, alkış ve ıslıklarla protesto ettiler. Bazı duyarlı kişilerde bir süre orada kalıp sloganlara katılarak, alkışlayarak destek verdiler.

Bir süre sonra yine sloganlarla tekrar Galatasaray Lisesi önüne doğru yürüyüşe geçildi ve İstiklal Caddesinde bulunan diğer Burger King mağazası önünde bir süre oturma eylemi yapıldı ve Burger King içindeki müşteriler boykota davet edildi. Caddeden geçen duyarlı kişiler durarak ve alkışlayarak işçilere destek verdiler.

Ontex ve PTT işçileri hakları ve gelecekleri için mücadele ettiklerini, verdikleri mücadele sırasında birçok kez saldırıya uğradıklarını, gözaltına alındıklarını hatırlatarak, hiçbir baskı ve saldırının kendilerini bu mücadeleden vazgeçiremeyeceğini bir kez daha tekrarlayarak eylemi sonlandırdılar. □

Mas-Daf işçileri Yeniden Ataşehir'de

Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Mas-Daf Pompa işçileri, Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için 4 Nisan 2011 tarihinde işten atılmaları üzerine ilk önce işyerleri önünde kurdukları çadırlarında eyleme başlamış ve birçok saldırı ve tehditlere rağmen direnişlerini kararlılıkla sürdürmüşlerdi. 10 Nisan 2011 tarihinde İstanbul Ataşehir'de bulunan Ata Çarşı'daki Mas-Daf Genel Merkezi önüne de bir çadır kurarak eylemlerini İstanbul'a da taşıyan işçiler, mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Mas-Daf işçileri, 2 aydır çadırlarında eylemlerini sürdürürken, yine direnişte, eylemde, grevde olan işçilerle dayanışma örnekleri gösteriyor, ortak eylemler, basın açıklamaları, bildiri dağıtımları yapıyorlar.

10 Mayıs günü de, 120 Mas-Daf işçisini temsilen 20 Mas-Daf işçisi, Kocaeli'ndeki Bekaert işçilerine destek vermek amacıyla dayanışma ziyaretinde bulundular. O geceyi İzmit'te geçiren Mas-Daf işçileri, Sabri Yalım Parkı'nda bir basın açıklaması yaparak yürüyüş güzergahlarını yeniden İstanbul'a çevirerek yola koyuldular.

Dokuz gün boyunca yürüyüşlerini sürdüren Mas-Daf işçileri, 17 Mayıs gecesini, Birleşik Metal-İş İstanbul 1 Nolu Şube'de geçirdikten sonra 18 Mayıs saat 12.00'de Bostancı'daki sendika Genel Merkezine doğru ilerlediler.

Mas-daf işçilerini sendikadan temsilciler ve basın emekçileri Bostancı Köprüsü altında karşılayarak bir süre birlikte yürüdüler. Genel Merkez önündeki Birleşik Metal-İş ve DİSK üyeleri, işçileri "Yuvarınıza Hoşgeldiniz" pankartıyla karşılarken, Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu da yaptığı konuşmayla Mas-Daf işçisinin verdiği mücadeleye değindi.

Onbeş gün fabrikayı terk etmeyen, iş bırakan ve sonuçta kendi iradeleriyle ortaya çıkan kazanımla işbaşı yapan Bekaert işçileri gibi, Mas-Daf işçilerinin de mücadelenin başarıyla sonuçlanması için her şeylerini ortaya koyduklarını belirten Serdaroğlu, Casper işçilerinin de her şeylerini ortaya koyduklarını ekledi. "Bugünden itibaren hangi fabrikada hak-hukuk tanımayan, sendikalaşmaya karşı çıkan kim olursa, hangi işveren olursa olsun, Birleşik Metal-İş'i, DİSK'i ve diğer sendikalarının üyelerini karşılarında bulacaklar" diyen Serdaroğlu, sözlerini "Bunun bedeli ne olursa olsun, bu yapılacaktır çünkü artık ülkede bir şeylerin değişmesi gerektiği inancı yükseliyor" şeklinde tamamladı.

İşçiler yemek ve dinlenme için Genel Merkez binasına geçtiler. Saat 16.00'ya gelince Ataşehir'deki Mas-Daf Genel Merkezine doğru yürüyüşe geçildi. Sloganlarla Ataşehir'e doğru ilerlendi. Yerleşim bölgelerine doğru ilerlendiğinde ise birçok esnaf ve alışveriş yapan halk tarafından alkışlanarak karşılandılar.

Kimileri el sallayarak ve "Mücadelenizi destekliyoruz" diye seslenerek desteklerini bildirdiler. Ataşehir'de Mas-Daf Genel Merkezi'nin bulunduğu Ata Çarşı önüne gelindiğinde ise Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı konuşma yaptılar.

Serdaroğlu bu bir avuç insanın önüne ileri demokrasi olduğu söylenen bu ülkede her türlü engel çıkartıldığını, Düzce'de Jandarma, Vali ve Emniyet tarafından tehdit edildiklerini, saldırıya uğradıklarını hatırlattı. Mas-Daf işçisinin karşılaştığı birçok tehdit ve saldırıya rağmen yılmadığını geri çekilmediğini, bunu görenlerin bu kez camilerde işvereni zarara uğratmamak gerektiği, zam istememek gerektiği hele ki asla ve asla sendikalı olmayı kabul etmemeleri gerektiği yönünde hutbeler verildiğini söyledi. Tüm bu saldırıların da Mas-Daf işçilerini mücadelesinden vazgeçiremediğini belirten Serdaroğlu, verilen reklamlar karşılığında Casper Bilgisayar işçilerinin mücadelesini görmezden gelen medyanın, Mas-Daf işçisinin, Bekaert işçisinin mücadelesini de görmezden geldiğini; 9 arkadaşları için fedakarca kendi işlerini, geleceklerini ortaya koyan Bekaert işçisi için, 2 aydır karda, kışta, soğukta, yağmurda direnen ve 10 gündür yürüyen Mas-Daf işçisi için tek bir haber geçmeyen, tek bir satır haber yazmayan burjuva medyayı eleştirerek "Madem ki onlar bu mücadeleyi, bu eylemleri yazmaya, yayınlamaya yeterli görmüyorlar, bundan sonra bizlerin eylemleri de onların haber yapacağı şekilde olacak. Bundan sonra da yeni ve farklı bir mücadele ve eylem programıyla mücadelemizi sürdüreceğiz" diyerek sözlerini tamamladı.

Basın açıklaması sırasında Mas-Daf işçileri "Yılmadık, Yılmayacağız, Kazanacağız", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber, Ya Hiç Birimiz", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganları atarak mücadeledeki kararlılıklarını dile getirdiler.

DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Ali Cancı ise geçmişteki direnişlerden örnekler vererek, bundan sonra da haksızlıklara, işten atmalara karşı verilecek mücadelenin sürdürüleceğini söyledi.

Son süreçte yaşanan eylemleri hatırlatan Cancı, Anayasal ve yasal haklarını, bakanlığın yetki yazısını hiçe sayan patronların sırtlarını siyasi iktidara dayayarak cüretkar olduklarını, ancak onlar ne kadar cüretkarsa işçi sınıfının da o kadar mücadele azmiyle dolu olduğunu ifade ederek, Mas-Daf işçilerinin mücadelesini selamlayarak sözlerini bitirdi. Konuşmaların ardından hep birlikte Mas-Daf direniş çadırına geçilerek sohbetlere başlandı. □

DEVİRİM OLGU

Türkiye ve Kürdistan tarihi bir dönemden geçiyor. Tarihin bir kırılma noktasındayız. İki ülkenin tüm geleceğini, iki ülke emekçi halklarının tüm yazgısını belirleyecek bir kırılma noktasıdır bu.

Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıfları bu noktaya nasıl geldiler? İki ülkenin ezilen, sömürülen halklarının bu noktaya gelmesi öyle kolay olmadı. Bugün gelinen noktanın arkasında kırk yıllık bir mücadele, ödenmiş ağır bedeller, katlanılmış büyük acılar var.

Bugün gelinen noktanın arkasında işken-ce tezgâhlarında can veren oğulların büyük direnişi, dağlarda çarpışan gerillanın büyük kahramanlığı, sokaklarda, okullarda, fabrikalarda, yaşamın her alanında çarpışan insanlarımızın büyük cesareti, özverisi, devrime kendini adanmışlığı var.

Gelinen noktanın ayırıcı özelliği nedir? Bu noktanın ayırıcı özelliği, en öz şekilde söylemek gerekirse, devrimin koşullarının, devrimin kendisinin olgunlaşmış olmasıdır. Evet, Türkiye ve Kürdistan emekçi halkları uzun yıllara yayılmış özgürlük ve kesin kurtuluş mücadelelerinde sonuç alabilecekleri bir noktaya gelmişlerdir.

Emekçi sınıflar ve Kürt halkı şimdi bu noktaya gelmiş olduklarını görüyorlar, biliyorlar; kazanabileceklerinin, zaferi elde edebileceklerinin, sermaye sınıfını ve onun politik zor aygıtı olarak faşist devleti yenebileceklerinin bilincine varmış bulunuyorlar.

Bu olgu Türkiye ve Kürdistan tarihinde, iki ülkenin sınıflar mücadelesi tarihinde yeni bir durumun ortaya çıktığını ortaya koyuyor. Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıfları nasıl artık kazanabileceklerini, sermaye sınıfı ve onun politik zor aygıtı üzerinde zafer elde edebileceklerini kavramışlarsa, sermaye sınıfı da artık kaybetmekte olduğunu, inisiyatifin elinden kaçtığını ve gelişmeler karşısında çaresiz olduğunu anlamış durumda.

Şu noktanın altını baştan çizmek gerekiyor: Biz tarihin bir kırılma noktasına geldiğimizi ileri sürerken tamamen nesnel gerçekliğe, somut olgulara, olayların kendisine dayanıyoruz.

Türkiye ve Kürdistan, toplumsal olaylar bakımından dünyanın en hareketli ülkeleri arasında başta geliyorlar. Ayaklanmalar, grevler, işçi direnişleri, protestolar, silahlı

eylemler, gerilla eylemleri, öğrenci gençliğin eylemleri gibi sayısız eylem biçimleri her gün gerçekleşiyor. İrili-ufaklı onlarca, yüzlerce eylemin gerçekleşmediği gün yok. Kürt halkının devrimci kitle eylemlerinin artık bir ayaklanma, bir isyan olduğunu resmi devlet görevlileri de kabul ve itiraf ediyorlar.

Bütün bunların sonucu, egemen sınıf olarak sermaye sınıfının morali bozuk, kaybetmekte olduğunu görüyor, olaylar karşısında çaresiz. Buna karşılık Kürt halkı ve emekçi sınıfların morali gün geçtikçe yükseliyor, “savaşsak yenebiliriz” duygusu her geçen gün daha çok hâkim oluyor.

Olayların Bilimsel Anlamı!

Her gün yüzlerce eylemin iki ülkede gerçekleşmesi, bu eylemlerin artık çoğu kez ayaklanma boyutuna varması ne anlama geliyor?

Soruna bilimsel bakmayanlar, olayların arkasındaki gerçek dinamikleri, eylemler arasındaki karşılıklı ilişkiyi ve etkileşimi, olayların değiştirici gücünü, sınıflar üzerindeki karşılıklı etkisini görmeyenler; her olayı kendi başına ve tüm ilişkilerden, tüm bağlantılardan kopuk, münferit olarak ele alanlar için bunlar “vukuat-ı adiyе”dir.

Günü kurtarmak için politika yapan sosyal reformist partiler ve onların etkisindeki oportünist hareketler soruna hep böyle baktılar. Olayları, eylemleri birbirinden ayrı, birbirinden bağımsız, kendi halinde şeyler olarak ele alıp öyle değerlendirdiler.

Bu, olayların bilimsel olmayan ele alınış biçimidir. Bilimsel bakış bütün olayları son nedenleriyle birlikte ele alır, birbiriyle bağıntısını, karşılıklı etkileşimini hesaba katar; yol açtığı sonuçları, bir sonraki olaylar dizi üzerindeki etkisini ve bütün içindeki anlamını çözümlenmeye çalışır.

Leninist Parti, olaylara hep bu bakış açısıyla yaklaştı. Bu, Leninist Partiyi tüm sosyal reformist partilerden ve oportünist hareketlerden ayıran temel noktalardan biri. Peki, devrim nedir ya da devrim nasıl “doğar”? Devrim, bugün Kürdistan’da tanık olduğumuz ayaklanmalar başta olmak üzere bütün bu olaylar dizisinin dışında gerçekleşecek bir şey mi?

Gerçekten de sermaye sınıfı, gerçek bir devrim tehlikesiyle karşılaştığı her yerde ekonomik ayrıcalıklarını elde tutmak koşuluyla, çoğu zaman, her türlü tavizi vermeye razı olmuştur. Bu yıl ortaya çıkan Tunus, Mısır gibi Arap devrimlerinde buna tanık olduk. Oralarda sermaye sınıfı her şeyi yitirmekte olduğunu anladığı anda her türlü reformu yapmaya hazır olduğunu tüm dünyaya göstermiştir.

GÜNLAŞIYOR

Hayır, devrim bu olaylar dizisinin dışında gerçekleşecek bir şey değildir. Aksine devrim dediğimiz büyük alt-üst oluş bütün bu olaylar dizisinin art arda, peş peşe, üst üste gelmesinin, yığılmasının, kızışmasının ve sonunda tek bir kanalda akarak büyük bir yıkıcı güce dönüşmesinin sonucu gerçekleşecek büyük toplumsal dönüşümdür. Devrim, bugün tanık olduğumuz sayısız olaylar dizisinin aritmetik bir toplamı değil ama diyalektik bir bütündür. Yani devrim, niceliğin niteliğe dönüşmesidir.

Türkiye ve Kürdistan'da böyle bir olasılık güncel midir? Kürdistan'da yüz binlerce insanın katıldığı devrimci kitle eylemlerinin, Türkiye'de on binlerce insanın katıldığı büyük eylemler dâhil irili ufaklı sayısız eylemin bir nicelik olarak niteliğe dönüşmeyeceğini düşünmek için ya diyalektik düşünceden nasibini hiç almamış, ya da sermaye sınıfına boğazına kadar güven duygusuyla dolu biri olmak lazım.

Ayaktanma boyutuna ulaşmış, her yerde devlet güçleriyle çatışmalar biçimine dönüşmüş devrimci kitle hareketi, onu ortaya çıkaran nedenler orta yerde durdukça daha geniş bir ayaklanmaya dönüşmek zorunda. Bu, yaşamın diyalektiği gereğidir. Ve bugün sınıflar arasındaki ilişkilere, düzenin çelişkilerine, uluslar arası ilişkilere, sermaye sınıfının hareket tarzına baktığımızda, hareketi ortaya çıkaran nedenlerin orta yerde durmasından öte, bu nedenlerin her geçen gün daha da derinleştiğini görüyoruz. Devrimin koşulları olgunlaşıyor.

Egemen Sınıfın Önlemleri!

Sermaye sınıfı, egemen sınıf olarak inisiyatifi elinden kaçırmış, olayların gelişi karşısında çaresiz ve moralsiz. Bütün bunlar somut gerçeklerdir. Fakat gerçeğin böyle olması, sermaye sınıfının işi tümünden oluruna bıraktığı, düzeni ve egemenliğini korumak için çare arayışından vazgeçtiği anlamına gelmiyor.

Ne sermaye sınıfı böyle bir davranış içine girer ne de emperyalistler buna izin verir. Sermaye sınıfı ve emperyalist güçler, Türkiye ve Kürdistan'da tekelci kapitalist düzeni korumak için ellerinden geleni yapacak, tüm çare ve yöntemlere başvuracaklardır.

Mart ayında CIA Başkanının, Mayıs ayında ABD Genelkurmay başkanı yardımcısının Türkiye'ye gelişleri, aynı ay içinde ABD Türkiye büyükelçisi ile Türk Başbakanının ani görüşmesi ve mesaj trafiği bu "çare" arayışlarının bir sonucudur. Buna Avrupalı emperyalistlerle Türkiye arasındaki diplomatik trafiği de eklemek lazım.

Soruna bu açıdan bakıldığında Erdoğan'ın son haftalarda birden ağız değiştirerek "Kürt sorunu yoktur" demesinin, askeri operasyonların hızlanmasının bir rastlantı olmadığı daha iyi anlaşılacaktır. Türk tekelci sermaye sınıfı emperyalistlerle birlikte iki ülkenin birleşik devriminin zor yoluyla bastırılmasını bir seçenek olarak önüne koymuştur.

Ama bu onun tek seçeneği değildir. Sermaye sınıfı, iki ülkenin devrimini engellemek için "tavizler" yoluna da gidebileceklerinin işaretlerini veriyor. TÜSİAD gibi kurumun Öcalan'a "ev hapsi" olabileceğini açıklaması, Öcalan'la görüşmelerin artık aleni yapılması, CHP'nin görüşmelere itirazının olmadığını ilan etmesi hep bu politikanın işaretleri olarak anlaşılmalıdır. Ama bu işaretler bile sermaye sınıfının nasıl bir korku içinde olduğunu, çaresizliğini, ne yapacağını bilemez durumda olduğunu anlatmaya yetmiyor mu?

Sermaye sınıfının bu politikalarını sosyal reformist partilerle oportünist hareketler de görüyorlar ama onlar bu politikalarından Leninist Partinin çıkardığı sonuçların tam tersini çıkarıyorlar. Onlar, -büyük ölçüde kendi temennileri olarak- sermaye sınıfının bu politikalarla devrimi engelleyebileceğini, "barış"ın sağlanabileceğini düşünüyor; düşünmekten de öte umuyorlar.

Gerçekten de sermaye sınıfı, gerçek bir devrim tehlikesiyle karşılaştığı her yerde ekonomik ayrıcalıklarını elde tutmak koşuluyla, çoğu zaman, her türlü tavizi vermeye razı olmuştur. Bu yıl ortaya çıkan Tunus, Mısır gibi Arap devrimlerinde buna tanık olduk. Oralarda sermaye sınıfı her şeyi yitirmekte olduğunu anladığı anda her türlü reformu yapmaya hazır olduğunu tüm dünyaya göstermiştir.

188. Sayı / 25 Mayıs - 8 Haziran 2011

Ancak aynı deneyimler, ileri atılmış, özgürlüğünü kazanabileceğine inanmış emekçi sınıfların ve ezilen halkların kendilerine verilen tavizleri mücadelelerinin yan ürünü olarak kabul edip ceplerine koyduktan sonra mücadelelerine ara vermeden yollarına devam ettiklerini de göstermiştir. Bunun nedeni emekçi sınıfların karakterinde gizlidir. Emekçi sınıflar, özgürlük ve gerçek kurtuluş yolunda ileri bir noktayı yakaladıklarında bundan kolay kolay vazgeçmez, geri gitmeyi kabul etmezler.

Kazanabileceklerini, sermaye sınıfını ve onun devletini yenebileceklerini anlamaya başlamış olan Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıfları da geri gitmeyi, gerçek kurtuluştan daha azına razı olmayı kabul etmeyecekler. Devrimin zorla bastırılmasına gelince: Sermaye sınıfı bugüne kadar hiçbir yerde ve hiçbir dönemde koşulları olgunlaşmış bir devrimi zor yoluyla bastırmayı başaramamıştır.

Yine de devrimin koşullarının olgunlaşmış olması, politik ve ekonomik iktidarın ele geçirilmesi anlamında bir zaferin kesin olduğu anlamına gelmiyor. Tüm iktidarın ele geçirilmesi konusunda Kürt halkı ile emekçi sınıfların önündeki en büyük engel; buna karşılık sermaye sınıfının en büyük yardımcısı sosyal reformist partilerle oportünist siyasi hareketlerdir. Çünkü onlar en tayin edici anda sermaye sınıfına uzlaşma elini uzatarak onu yıkımdan kurtarmaya hazırlar.

İşte bu nedenle, devrimin toplumsal güçlerinin küçük burjuva siyasi yapıların ideolojik, politik ve örgütsel etkisinden kurtarılması yaşamsal bir sorundur. Devrimin tüm iktidarın fethiyle, yani gerçek bir zaferle taçlanıp taçlanmaması tamamıyla bu görevin ne ölçüde yerine getirildiğine bağlı olacaktır. Kitlelere kim önderlik edecek? Sosyal reformist partiler ve oportünist hareketler mi yoksa devrimci komünist parti mi?

Bu sorunun yanıtı sosyal reformist partilerle oportünist siyasi hareketlere karşı ideolojik mücadelenin, teşhir faaliyetinin ne derece önemli olduğunu anlatmaya yeter. Leninistler şimdi bu tarihi görevin bilinciyle işe dört elle sarılmalıdır. □

Demiryolu Çalışanları Raylarda

Kars, Samsun ve Diyarbakır Garları olmak üzere 6 noktadan başlatılan "Ayrımcılığa ve Keyfi Uygulamalara Karşı Haklarımız İçin Yürüyoruz" adı altındaki eylem kapsamında rayların üzerinde yürüyerek iki koldan 16 Mayıs'ta Ankara Garı'na geldiler.

Rayların üzerinde bir süre "Direne Direne Kazanacağız", "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atan grup, daha sonra TCDD Genel Müdürlüğü önüne geçti.

Burada grup adına basın açıklaması yapıldı. Yapılan baskılara değinilen açıklamanın ardından BTS üyesi demiryolları çalışanları TCDD Genel Müdürlüğü önünde oturma eylemini başlattılar.

Daha sonra TCDD Genel Müdürlüğü önünde çadır kurmak isteyen emekçilere polis izin vermeyince gerginlik çıktı. Demiryolu emekçileri oturma eylemlerine devam etti.

BTS üyelerinin talepleri 18 Mayıs'ta BTS heyeti, TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman ve tüm Daire başkanlarının katıldığı 30 kişiden oluşan bir heyet ile görüşme gerçekleştirdi. 18 Mayıs'ta sabaha karşı biten toplantıda, demiryolu emekçilerinin sunduğu 33 talebin tamamına yakını kabul edildi. Yasal düzenleme gerektiren maddeler ise kabul edilmedi.

Görüşmenin ardından BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol, TCDD yetkilileri ile on gün içerisinde yeniden bir toplantı düzenleyerek, gelişmeler hakkında bilgi alacaklarını ifade etti. Gün boyu halaylarla, türkülerle, zeybek oynayarak eylemlerini sürdüren BTS üyeleri "İşte Sendika İşte KESK", "Direne Direne Kazandık" sloganlarıyla kutlama yaptı. Taleplerin kabul edilmesi üzerine oturma eylemi sona erdi.

Eylem yapan BTS emekçilerinin taleplerinden bazıları şöyle:

"-Ayrımcılık konusunda Başbakanlık tarafından yayınlanan genelgenin uygulanması, çalışanlara üye olduğu sendikaya göre uygulamalarda bulunulmaması.

-Vekalet görevlendirmeler istisna olmaktan çıkarılıp kurumsallaşmalıdır. Asil atamalarda aranan koşulları taşımayan görevlendirmeler iptal edilmelidir.

-Kadınlara "Kadın kimliğinden" dolayı uygulanan ayrımcılığa son verilmeli. Kurumun erkek egemen üst yönetimi değiştirilmeli, kadınlara üst görevlere atamalarda pozitif ayrımcılık uygulanmalıdır.

-Tüm atamalar, Görevde Yükselme Sınavına tabi tutulmalıdır.

-Çok ağır koşullarda çalışan buna karşı yeterli ücret alamayan Tren Teşkil Memurlarının mağduriyetlerinin giderilmesi için her koşulda maaş tazminatı ödenmelidir.

-BTS üyeleri üzerindeki uygulanan baskıya son verilerek herkesin sendika seçme özgürlüğüne saygı gösterilmelidir.

-Parasız seyahat hakkımız geri verilmelidir.

-İş sağlığı ve işçi güvenliği konusunda düzenlemeler yapılmalıdır."

"Demiryolu Yönetiminin Uyguladığı Adaletsizliklere, Keyfi Tutum ve Ayrımcılığa karşı Haklarımız İçin Yürüyoruz" sloganıyla seslerini duyurmaya çalışan Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası üyesi demiryolu emekçileri 11 Mayıs'ta 6 koldan başlayıp 16 Mayıs'ta Ankara TCDD Genel Müdürlüğü önünde sona erecek olan yürüyüşlerine 11 Mayıs Çarşamba günü başladılar.

İzmir koluna KESK İzmir Şubeler Platformu ve siyasi partilerden temsilciler de destek verdi. Yürüyüş öncesinde yapılan konuşmaların ardından halay çeken demiryolu emekçileri, Alsancak raylarında yürüyüşe başladı. Alsancak Gar'ından Hilal Metro istasyonuna kadar rayda yürüyen demiryolu emekçileri, araçlara binerek Çiğli İstasyonu'na geldiler; Çiğli ve Menemen İzban Garı'nda bildiri dağıtımını yaptılar. İzmir kolu olarak Çiğli, Menemen, Manisa, Salihli, Alaşehir, Uşak Akhisar, Soma, Savaştepe, Soğucak, Çukurhüseyin, Balıkesir, Dursunbey, Tavşanlı, Kültahya ve Eskişehir üzerinden Ankara'ya geçildi.

Demiryolu emekçileri eylemlerinin ikinci gününde saat 12.30'da İstanbul Sirkeci Garı'nda bir araya geldiler. BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol tarafından yapılan basın açıklamasında, Uluslararası Taşımacılık Çalışanları Federasyonu (ITF) ve Avrupa Taşımacılık Çalışanları Federasyonu (ETF) tarafından eylemlerine destek verildiği vurgulandı.

155 ülkede örgütlülüğü bulunan ve 4.6 milyon çalışanın üye olduğu Uluslararası Taşımacılık Çalışanları Federasyonu (ITF) ve Avrupa Taşımacılık Çalışanları Federasyonu (ETF), demiryolları emekçilerinin eyleminde haklı olduğunu belirterek, Başbakan, Ulaştırma Bakanı ve TCDD Genel Müdürüne birer protesto mektubu gönderdi.

Birleşik Taşımacılık Sendikası'na üye demiryolu emekçilerinin İstanbul kolu 13 Mayıs günü yola çıktı. Demiryolu emekçileri 13 Mayıs sabahı saat 10.00'da Haydarpaşa Tren Garı'nda yaptıkları basın açıklaması ile İstanbul kolunun yürüyüşünü başlattı.

BTS üyesi demiryolu çalışanları, Kapıkule, Gaziantep, Basmane,

"Emeğimize Ekmeğimize Sahip Çıkacağız"

Enerji-Sen'de örgütlü olan işçiler, BEDAŞ şirketinin taşeron sistemini ve ağır çalışma koşullarını protesto ettiler.

20 Mayıs günü öğle saatlerinde BEDAŞ şirketinin merkezi önünde toplanan işçiler, ellerinde taşıdıkları "Enerji-Sen İşçisi Köle Değildir", "Taşerona Teslim Olmayacağız", "Sendika Haklı Engellenemez" yazılı dövizlerle taleplerini dile getirdiler. "Emeğimize, Ekmeğimize, Sahip Çıkacağız - Enerji-Sen" yazılı pankart açan işçiler "Titre Bedaş Enerji-

Sen Geliyor", "Direne Direne Kazanacağız", "Taşerona Köle Olmayacağız" sloganları attılar.

Enerji Sen Genel Başkanı Kazım Kartal, Bedaş işçilerinin ağır koşullarda güvencesiz çalıştıklarını, sigorta primlerinin yatırılıp yatırılmadığının bile belli olmadığını, işçilerin haberi olmadan bir taşeron firmadan başkasına giriş çıkış yapıldığını, bundan dolayı işçilerin tazminat haklarını da kaybettiğini belirtti.

İşçilerden Selami Öğretici, Bedaş işçileri adına basın açıklamasını yaptı. Açıklamada "Sendikamız ENERJİ-SEN bir süreden beri BEDAŞ işyerlerinde çeşitli taşeron şirketlerde

örgütlenme faaliyeti yürütmektedir..."

BEDAŞ'ın asli işlerini yapan taşeron şirketlerde çalışan işçi sayısı 2000'in üzerinde-dir. BEDAŞ Genel Müdürlüğü ve özel hukuk büroları, işbirliği ile milyonlarca liralık yolsuzluk yaparak işçilerinin emekleri sömürülürken halkımızın taksitlendirme kuyruklarına mahkum edilmesine, hayali icralar, gönderilmeyen ihbarname ve açma-kesme işlemleri ile adeta soyulmasına müsaade etmeyecektir. Sorunlarımız çözümlene kadar her Cuma günü burada olacağız" dedi.

Açıklamadan sonra eyleme destek veren Elektrik Mühendisleri Odası ve diğer siyasi partilere teşekkür edilerek eylem sona erdi. □

YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ

gün boyunca Buca Belediyesi ve 68 gün boyunca da İzmir CHP il binası önünde oturma eylemini sürdüren Batıgül Tunç'a 18 Mayıs akşamı sivil polisler eşliğinde zabıtalara, 'çevre kirliliği yaptığı' gerekçesi ile saldırmışlardır" denilerek konu özetlendi.

"Beni yıldırmaya çalışıyorlar ama ben asla yılmayacağım; mücadele etmeye, savaşıma devam edeceğim" diyen Batıgül Tunç'un kararlılığının da vurgulandığı açıklamada; emek dostu ve emekten yana görünen CHP'nin iç yüzü de sergilendi.

"Seçim meydanlarında halka düzmece vaatlerde bulunan burjuva partilerin gerçek yüzü işte budur. Halklarımız bu yüzü iyi tanırlar. Meydanlarda 'halkın iktidarını kuracağız' diye göz göre göre yalan söyleyen CHP'yi de, her gün yeni bir pisliliği ortaya saçılan MHP'yi de, bugün emperyalizmin tam ilhak politikalarını hayata geçirmek için durmak bilmekten yola devam eden AKP'yi de, bütün burjuva partilerini de iyi tanıyın.

Düşmanınız olan sermayenin partilerine oy vermeyin. Seçim aldatmacasına kanmayın; vaatlerle sizi oyalamalarına izin vermeyin. Ne işçi düşmanı burjuva partilerinden, ne de onların doluştuğu burjuva parlamentosundan bize hayır yok. Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır, kendi iktidarımızdır. Emegün iktidardır. Emegün iktidarını kurmak için işçilere, emekçilere ve yoksul Kürt halkına yapılan saldırıların hesabını sormak için mücadele birliğini büyütelim, devrime yürüyelim" denilen açıklamadan sonra, "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak" sloganı ile İstiklal Caddesi'nden aşağıya yürümeye başladılar.

Cadde üzerinde CHP Beyoğlu İlçe Binası önüne gelen Mücadele Birliği Platformu, "Konak İşçileri Yalnız Değildir", "Batıgül Tunç Yalnız Değildir" ve "Seçimleri Boykot Et Devrim İçin Savaş" sloganlarını, camlardan sarkan CHP'li yöneticilere haykırdı.

Sloganlarla süren yürüyüş, İmam Adnan Sokak önünde sona erdi. □

18 Mayıs günü zabitanın müdahalesine uğrayan eylemlerinin 83. günündeki Konak işçileri ve polis-zabıta saldırısına uğrayan 56+68. günündeki Batıgül Tunç için Taksim Tramvay Durağı'nda Mücadele Birliği Platformu tarafından bir basın açıklaması düzenlendi.

20 Mayıs günü saat 12.00'de Taksim Tramvay durağında bir araya gelen Mücadele Birliği Platformu adına basın açıklamasını Devrimci İşçi Komiteleri'nden bir işçi okudu. "Konak İşçileri Yalnız Değildir", "Batıgül Tunç Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" ve "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak" sloganlarıyla başlayan basın açıklamasında;

"6 gündür de ölüm orucuna başlamış olan işçilere, 18 Mayıs günü akşamı da zabıtalara müdahale ederek eşyalarına el koymuşlardır. Konak Belediyesi Taşeron İşçileri, zabıta müdahalesine rağmen eylemlerini sürdürüyorlar. Yine İzmir'de Buca Belediyesi tarafından işten atılan ve 56

Sınıf Dayanışması Kazandı!

400 Bekaert İşçisi Fabrikaya Kapandı

İzmit Alikahya'daki Bekaert Fabrikası'nda 9 işçinin 4 Mayıs 2011 tarihinde işten çıkarılmasının ardından, arkadaşlarının işlerine geri dönebilmesi için 400 Bekaert işçisi işyerini terk etmeme kararı aldı. İşçiler fabrika dışına çıkmadan, evlerine gitmediler. Fabrikada üretimi sürdüren işçiler, fabrika içinde hazırladıkları yerlerde nöbetleşe uyuyarak eylemlerini sürdürdüler.

İşçilerde fabrikadaki sağlıksız ortam nedeniyle bir süre sonra rahatsızlıklar, halsizlikler baş gösterdi ve hastalanmaya başladılar. Bunun üzerine Birleşik Metal'in örgütlü olduğu bütün fabrikalarda eylem yapılması kararı alındı.

Mas-Daf İşçileri Bekaert'in Yanında

İşten atıldıkları için Düzce'de verdikleri mücadelenin yanında İstanbul'a yürüyüş başlatan Mas-Daf işçileri, yürüyüşlerinin 5. günü olan 10 Mayıs günü, güzergahları üzerindeki Bekaert fabrikasındaki işçileri ziyaret ettiler. Akşam saatlerinde fabrikaya ulaşan Mas-Daf işçileri tel örgüler ardındaki 400 Bekaert işçisiyle buluştu. Birleşik Metal yöneticileri ve DİSK Genel Sekreteri burada konuşmalar yaptılar. Konuşmacılar "İşveren bizi kavgaya davet etti. Kavga davetleri kabulümüzdür" diyerek Bekaert patronuna "Sermaye bugüne kadar burnumuzu sürttüremedi. Siz kim oluyorsunuz ki burnumuzu sürttüreceksiniz" dediler.

Bekaert İşçileri

Desteklerle Güçleniyor

Bekaert işçilerini 13 Mayıs akşamı Teksif Sendikası Kocaeli Şubesi Başkanı Mustafa Karataş ve bir grup işçi ziyaret ederek destek verdiler. Sloganlarla karşılanan Teksif Sendikası heyeti, "Yanınızdayız" dedi.

Mustafa Karataş "Biz birbirimize destek vermezsek kimse bize destek vermez. Sizin mücadelenizin en iyi şekilde sonuçlanacağına eminim.

Ama istediğimizin tamamını yapamamız bile gelecek güzel olacak. Biz her zaman sizlerin yanındayız" sözleriyle desteklerini bildirdi.

Birleşik Metal yöneticileri, bir yandan da patronla görüşmeler yapıyor. Sendikanın "atılan işçiler geriye alınırsa eylemlere nokta koyarız" önerisine şirket yetkilileri olumsuz cevap vermişti.

Bekaert'de Dayanışma Kazandı!

17 Mayıs Salı günü işyeri yönetimi ile sendika arasında yapılan görüşmelerin sonucunda işten atılan işçilerden 3'ünün yeniden işbaşı yapması ve kalan 5 işçiye de ihbar ve kıdem tazminatlarına ek olarak 45 bin lira ödenmesi yönündeki çözüm önerisi Bekaert işçileri tarafından kabul edildi.

Sendika ve işçiler Bekaert Fabrikası'nda 20 Mayıs günü birinci vardiya ile üretimi başlatacaklar.

Konak İşçileri Eylem Güncesinden...

69.Gün:

Saat 16.00'da BDP'nin desteklediği 2. Bölge bağımsız milletvekili adayı Erdal Avcı ve BDP yöneticileri işçileri ziyaret ettiler. Erdal Avcı taşeron sisteminin sömürü sistemi olduğuna değinerek işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların her zaman yanlarında olacağını vurguladı.

Akşam saatlerinde iki işçi annesi eylem alanına geldi ve "gücünüzü koruyun haklı olan bizleriz, ekmeğimiz için çocuklarımız için eylemdeyiz" diyerek çocuklarına moral kazandırdı.

70.Gün:

Gün içinde okul çıkışında öğrenciler ve işçi aileleri eylem alanına gelip işçileri ziyaret ediyorlar. Ailelerin eylem alanına gelmesi işçilerin moralini yükseltiyor.

Akşam saatlerinde işçiler Konak Belediyesi Başkanı Hakan Tartan'ın evine pankart asmak için eylem alanından ayrıldılar. Konak işçileri 67. ve 68. günlerinde yaptıkları eylemlerden dolayı yoğun sivil polis takibi altında hareket ediyorlar. Hakan Tartan'ın evine gitmek isteyen işçileri 70 yakın sivil polis takip edince işçiler Hakan Tartan'ın evine gitmekten vazgeçtiler.

Eylem alanına döndüklerinde de da da her işçiye üç sivil polis düşüyordu. İşçiler polis ablukasında da olsa neşelerinden, kararlıklarından ödün vermiyorlar.

71.Gün:

6 Mayıs Cuma günü sendikalar, bir kez daha işçilerle ilgili bir basın açıklaması yaptılar. Sendikalar 3 Mayıs'ta da bir basın açıklaması yapmışlardı. Sendikalar açıklamalarında, "işçilerin dışarıdan yönlendirildiğini, işçi olmadıklarını" söyleyerek Konak işçilerini karalamaya çalıştılar. Konak işçileri, yapılan bu açıklamaların "Hakan Tartan'ın ağzından" yapıldığını söyleyerek sendikaların işçilerin değil, patronların sendikası olduklarını vurguladılar ve "ya-

pılacak hiçbir karalama bizleri verdiğimiz mücadeleden geri döndüremez" diyerek eylemlerine devam edeceklerini söylediler.

Akşam saat 18.30'da Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) "Deniz Yusuf İnana Savaşa Devam" pankartıyla Konak işçilerinin yanına ziyarete geldiler. DÖB'lü öğrenciler yol boyunca marşlar söyleyip "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Kavgaya Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Yaşasın İşçilerin Öğrencilerin Mücadele Birliği" sloganları attılar.

Konak işçileri DÖB'lü öğrencileri coşku içinde sloganlarla karşıladı. DÖB adına bir öğrenci "Bugün 6 Mayıs Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilişlerinin 39. yılı. Bizler Devrimci Öğrenci Birliği olarak 3 komünist önderin yaşadığını söyleyerek onların açtığı yolda savaştığımızı ve savaşacağımızı söylüyoruz" diyerek işçilerin eylemlerini selamladılar.

DÖB öğrenciler işçilerle sohbetler ettikten sonra ziyaretlerini bitirdiler.

72.Gün:

Komite bütün işçileri toplayarak son günlerde yapılan görüşmeler üzerine bir konuşma yaptı; işçiler düşüncelerini, önerilerini ortaya koyarak fikir alışverişinde bulundu.

Öğleden sonra üçerli dörderli gruplar halinde ziyarete gelenler oldu. İşçi komitesi, Pazartesi günü Konak Belediyesi başkan yardımcısı ile bir görüşme yapılacağını duyurdu.

74.Gün:

İşçiler sabah saatlerinden itibaren yapılacak görüşmeyi beklemeye koyuldular. Öğle saatlerine doğru, Konak Belediyesi başkan yardımcısı ile yapılacak görüşmenin 11 Mayıs Çarşamba gününe alındığı haberi geldi.

İşçiler "yeter ki görüşmeler olumlu geçsin" dediler, gün içerisinde dünyada yaşanan işçi ey-

lemleri üzerine ve kendi eylemleri üzerine sohbet ettiler.

76. Gün:

12 Mayıs Çarşamba... Belediye başkan yardımcısının rahatsızlığından dolayı görüşmenin bugün yapılamayacağı haberi geldi. İşçiler, bir sonraki görüşmede aksilik çıkmamasını ümit ediyor.

Akşam saat 21.00'de Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatlar işçileri ziyarete geldi. Konak işçileri ÇHD'li avukatlara, yaptıkları 11 eylem ile ilgili Hakan Tartan'ın açtığı soruşturma üzerine sorular sordular.

Aynı saatlerde 9 Eylül Üniversitesi'nden öğrenciler işçileri ziyarete geldi. Saat 22.30'da da bir mobilya işçisi Konak işçilerini ziyaret etti. Ziyaretçilerin artmasıyla sohbetler uzadı. Saatler 23.20'yi gösterdiğinde ziyarete gelenler son otobüsleri kaçırmamak için eylem alanından ayrıldılar.

78.Gün:

Konak işçileri son 10 gündür olumlu görüşmeler yapılacak sözleri ile oyalanıyorlar. Vadedilen son görüşme de gerçekleşmeyince, CHP İl başkanlığına geçip yöneticilerden biri ile görüşmek istediler. Ama sivil polisler müdahale ederek girmelerini engellediler. İşçi komitesi, eylem alanında bıraktıkları 7 işçi dışındaki tüm işçileri CHP il binası ve CHP Konak İlçe Binası kapı önünde toplayarak bir yetkilili beklediler. Yaklaşık yarım saat beklenen yetkilinin gelmeyeceği anlaşılınca işçiler tekrar eylem alanına döndü.

"Ekmeğimiz ve onurumuz için açlık grevindeyiz!"

İşçiler, son 10 gündür yönetim tarafından oyalamalarını protesto için saat 15.50'de açlık grevine başladı. Şu an 5 işçi, Çerkez, Ersin, Yaşar, Selçuk ve Kubilay açlık grevinde. Üç işçinin daha katılımıyla toplamda 8 işçi olarak açık

grevini sürdürmeyi planlıyorlar. İşçiler, Konak Belediyesi'nin önünde çevrilen çitlerin içinde oturuyor. Çitin önüne "Açlık Grevinin 1. Günü" yazan pano asıldı.

Konak İşçileri son 10 gündür CHP yönetimi ve Konak Belediyesi tarafından "iki gün sonra görüşelim, üç gün sonra görüşelim, yarın görüşelim, mahallelere çıkmayın işinizi halledeceğiz" dediklerini, ama sözlerini yerine getirmediğini, kandırıldıklarını ve bunun için açlık grevine başladıklarını söylediler. Konak işçileri, daha önce de dile getirdikleri gibi, ölüme göze alıyorlar.

Açlık grevindeki işçiler, şekerli su, çay, meyve suyu, tuzlu su ve sigara dışında hiçbir maddeyi tüketmiyorlar. Diğer işçiler ise, eylem yapmaya devam edecekler. Konak işçileri açlık grevine başladıklarını duyurunca, yerel basın eylem alanına gelerek işçilerden bilgi aldı. Akşam saat 22.40'ta açlık grevinde olan işçiler dinlenmek için uyudular. Nöbette kalan işçilerde yaktıkları ateş başında sohbet ettiler.

79.Gün:

Konak işçileri, açlık grevinin 2. gününde eylemlerini ölüm orucuna dönüştürdüler.

İşçiler ölüm orucuna geçtikleri 2 gün içerisinde yerel basın ve burjuva basının dikkatini üzerlerine çektiler. Eyleme 5 kişi başlayan Konak işçileri, 2. günde 6 kişi oldular. Öğle saatlerinde güneşin yakıcılığında işçiler gölgelik alanlara geçtiler. Gün içerisinde çay, meyve çayları, su, şeker ve bir miktar tuz alıyorlar.

Konak işçileri gün içerisinde ziyarete gelenlere "Hakan Tartan ve bizi oyalayan CHP yöneticileri görsün biz verdiğimiz haklı mücadeleden somuna kadar gideceğiz. Bu gerekirse ölüm olarak sonuçlanacak. Ölmek var dönmek yok" diyerek kararlılıklarını ifade ediyorlar.

80.Gün:

Eylemin 80. gününde sıcak bir Pazar günü; bu üç gün içinde işçilerin morali ve motivasyonu gayet iyiydi. Yalnızca havanın aşırı sıcaklığı rahatsız ediyordu işçileri.

15 Mayıs Pazar günü saat 16.35'te Emekçi Kadınlar (EKA), sloganlarla eylem alanına geldiler. Eyleminin 65. gününde olan Batıgül

Tunç da EKA ile birlikte Konak İşçilerini ziyaret etti. EKA'dan bir sağlık emekçisi, işçilere ölüm orucunda uzun süre dinç kalmaları için; günlük hangi sıvıyı ne ölçüde kullanmaları, kaç adet küp şeker almaları ve en günde alacakları tuz miktarı üzerine bilgi verdi. Emekçi Kadınlardan aldıkları bilgileri yazan işçiler, "Bu bilgileri öğrenmemiz iyi oldu. Ne kadar uzun süre ölüm orucunu sürdürürsek ve ne kadar ölüm orucunda kalırsak bizim için o kadar iyidir" dediler. Emekçi Kadınlar (EKA) sloganlarla işçilerin yanından ayrıldı.

Akşam saatlerinde bir işçi eylem alanına televizyon getirdi. İşçiler gündemi ve kendileri ile çıkacak haberleri izlemek istiyordu.

81.Gün:

Yeni bir umutla yeni haftaya başlayan Konak işçilerinden ölüm orucuna bir işçi daha katıldı, işçi sayısı yedi oldu.

Ölüm orucundaki işçiler, daha önce çit ile çevrilen Konak Belediyesi binası önünde paletleri sererek yedi kişinin uzanabileceği yatak yaptılar. İşçiler eylem alanında günde 1 saatlik yürüyüş yapıyor ve Konak Belediyesinden bir adım atmalarını bekliyorlar.

83.Gün:

İşçiler, işlerinden üçünün sağlık durumlarından dolayı eyleme devam etmemelerine karar verdiler.

Ölüm orucundaki işçilerden biri bütün işçileri toplayarak, "Arkadaşlar tam 83 gündür buradayız. Hepimiz ekmeğimiz için buradayız. Hepimizin kaygıları aynı. Biz burada ekmeğimiz için ölümü bile göze aldık. Ama bizler burada ölüm orucunda yatarken sizlerin de eylemlere devam etmeniz lazım. Burada yaptığımız ölüm orucunu İzmir'in dört bir yanına duyurmamız gerekiyor" dedi.

Konuşmalardan sonra dört Konak işçisi saat 16.10'da Konak Belediyesinin taraçasına çıkarak seslerini duyurmak istediler. Belediye binasına çıkan işçiler, "Bize duyarsız kalanlar kendimizi binalardan atınca mı görmeye başlayacaklar" diyorlar. Aşağıda bulunan işçiler ile binayı işgal eden işçiler karşılıklı "İşçiler Burada Söz Verenler Nerede", "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Ölmek Var Dönmek Yok", "Savaşa Savaşa Kazanacağız" sloganları attılar.

BDP'nin yapacağı basın açıklaması nedeniyle çevik kuvvet ekipleri ile dolan Basmane Meydanı'nda yapılan bu eylem, orada bulunan basın da büyük ilgisini çekti.

Dört işçi Belediye binası üzerindeyken ölüm orucunda bulunan bir işçi baygınlık geçirdi. Ambulansla hastaneye kaldırılmak istenen işçi, "beni hiçbir yere götürmeyin, ölüm orucunda kalmaya devam edeceğim" diyerek yanıt

verdi.

Konak Belediye binasını işgal eden dört işçi akşam saat 19.30'da eylemi sonlandırdı ve Belediye-CHP il yönetiminin şikâyeti üzerine ifade vermeye karakola çağrıldılar. İki işçi 1 saatlik ifade verme işleminden sonra eylem alanına döndü.

Konak Belediyesi, çevre kirliliği yarattığı gerekçesi ile işçilerin eşyalarına el koymak istedi. Zabıta ekipleri ile birlikte gelen sivil polisler, "eşyalarınızı alacağız" dedi. Bir işçi, "siz eşyalarımızı aldığınız sürece biz de yeni eşyalar getireceğiz. Siz yine gelin altımızdaki battaniyeyi de alın biz yine burada olacağız. Gerekirse betonda otururuz" dedi. Eşyaları alınan işçiler buldukları halı ve battaniyeleri kullandılar.

84.Gün:

Konak işçilerinin sabah ilk işi dövizleri hazırlamak oldu. Akşam saatlerinde yaşanan müdahaleyi duyan aileler, üniversite öğrencileri ve eylem alanında olmayan eylemci işçiler erken saatte eylem alanına geldiler.

Ölüm orucundaki 4 işçiden biri olan Ahmet, dün yaşadığı rahatsızlık yüzünden ölüm orucunu bırakması için ikna edildi.

İzmir Kadın Platformu, dün Batıgül Tunç ve Konak İşçilerine yapılan saldırıları CHP il başkanlığı önünde protesto etti. CHP il başkanlığının önünde yapılan protestodan sonra İzmir Kadın Platformu, Basmane Meydanı'na sloganlarla gelerek işçileri ziyaret etti. Yapılan saldırıları kınadıklarını, saldırılar yapıldıkça eylemlerin büyüyeceğini ve saldırılara karşı sessiz kalmayacaklarını söylediler.

Konak Belediyesi işçilere, "üç işçi haricinde bütün işçileri alacağız" teklifinde bulundu. İşçiler de "Biz ilk günden beri diyoruz, burada kaç arkadaşımız varsa hepsi alınmaya kadar eyleme devam edeceğiz" dediler. İşçileri bölmeye, eylemden düşürmeye çalışan Konak Belediyesine net bir şekilde cevap veren Konak taşeron işçileri, kararlı duruşlarıyla eylemi sürdürüyorlar.

Mücadele Birliği / İzmir

Konak Taşeron İşçileri 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'ndaydı

1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı Taksim'e giden eylemlerinin 66. gününde olan Konak taşeron işçilerinin Taksim'e dair düşüncelerini aldık.

Mücadele Birliği: Öncelikle merhaba diyoruz. Dün 1 Mayıs'tı ve siz İstanbul'da 1 Mayıs'a katıldınız, bununla ilgili duygu ve düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Eşref: 1 Mayıs'a ilk defa katılıyorum, benim için çok önemli bir gündü. Ve biraz üzüldüğümüz bir gündü. Biz burada bu işçi bayramına gitmeye karar verdik. Burada Ayışığı Sanat Merkezi'ne ve Mücadele Birliği'nden arkadaşlara çok teşekkür ederiz. Bizi burada olduğu gibi orada da yalnız bırakmadılar. İstanbul'a gittiğimizde orada farklı iş kollarında çalışan işçi arkadaşlarımızı gördük. Çok güzeldi.

Mücadele Birliği: Orada siz bir eylem gerçekleştirdiniz, bununla ilgili neler söyleyeceksiniz?

Eşref: Evet biz orada kürsüyü bastık, kürsüyü işgal ettik. Neden? Çünkü bizlere verilen sözler tutulmadı bizler de buna karşılık sesimizin duyulması için bunu yaptık ve orada bir arkadaşımız devam eden eylemimizle ilgili kısa bir konuşma yaptı. Orada farkı iş kollarından arkadaşlar vardı dedim Ontex işçileri oradaydı, tekel işçileri oradaydı, PTT işçileri oradaydı. Onlarla oturduk konuştuk, yaşadığımız sorunlarla ilgili dertlerimizi konuştuk.

Mücadele Birliği: Orada az önce senin de bahsettiğin gibi sadece Ontex, PTT işçileri değil farklı iş kollarından bir sürü insan vardı. Orada bir buçuk milyon insandan bahsediliyordu. Bu sende nasıl bir duygu yarattı, neler hissettin?

Eşref: Bizleri orada çok güzel karşıladılar. Bizler orada yalnız olmadığımızı gördük.

Vedat: Ben Konak taşeron işçilerinden Vedat Korkmaz. Direnişimizin 66. gününde İstanbul'a

1 Mayıs kutlamaları için benle birlikte toplam 17 eylemci arkadaşımızla birlikte gittim. Tabi ki İstanbul'a ilk gidişim değildi ama 1 Mayıs işçi bayramı kutlamalarına ilk gidişimdi. Bu muhteşem şenliğin uğrunda canların verildiği bu şenliği görünce gururlandım tabi ne kadar şenlik denir buna bilemem ama o atmosferi ve gururu tattım. Muhteşem bir görünüm büyük bir kitle büyük örgütlenme tabi ki bu kitleler ne kadar da ayrı organ, kurumlar ve kuruluşlar olsa da duruş ve orada olmak amaçları aynıydı ya da bu şekilde algıladım bilemiyorum.

Bizim Konak taşeron işçileri olarak orada bulunmamızın amacı sesimizi tüm Türkiye değil tüm dünyanın duymasıydı. Taşeron sisteminin ve sermayenin kölesi olmamak için mücadele ettiğimize inanıyorum. Orada bir biz değil Ontex, PTT işçileri ve saymadığım bir sürü eylemci işçiler vardı. Bizlere söz hakkı verilmediği için kürsüye pankartımızla birlikte 5 işçi arkadaşımız çıktı. Pankartımızı açtık, daha sonra baskılar bizi yıldırılmaz, birleşe birleşe birleşe kazanacağız gibi sloganlar atarak bir 10 dakika kürsüde direndik, daha sonra söz hakkı vereceklerini ve pankartla birlikte tüm işçi arkadaşlarımızla birilikte kürsüye alacaklarını belirttiler. Bizle birlikte Ontex, PTT işçileri ile birlikte kürsüye çıktık. Sözlerini tuttular ama söz hakkı vermemek şartıyla

pankart ve slogan atmamıza izin verildi. Söz hakkı vermemek için direnen sendikalara karşı söz hakkı almak isteyen biz Konak taşeron işçileri zorla söz hakkını aldık. Konuşma yaparken son sez müzik açtılar buna rağmen konuşmamızı tamamladık. Biz kazandık inanıyorum ki bu onurlu mücadeleyi de biz kazanacağız. Saygılarımla.

Selçuk: 36 yaşındayım ömrümde ilk defa 1 Mayıs kutlamalarına katıldım. Taksim'de bu ikinci 1 Mayıs kutlaması onu öğrendik. Çünkü geçtiğimiz zaman zarfı içerisinde orada şehit olan işçi arkadaşlarımız var. Onların ruhu şad olsun. Biz de gerekirse orada şehit olmayı istedik çünkü niye, ekmeğimiz için. Orada kürsüyü işgal ederken önce şehitlerden, 77 yılında ölen şehitlerden binlerce kez özür diledik içimizden, çünkü onların anısı oradaydı. Onların anısına terbiyesizlik yapmamak için. Ve 1 Mayıs'a ilk katıldım, ikincisi 1 Mayıs kürsüsünü işgal ettik, pankartımızı açtık, sesimizi milyonlara duyurduk. Ve oradaki coşkuya, desteğe de kelimelerin bittiği yer derler ya aynı o şekilde ifade edilecek gibi değil orada yaşanılması gerekiyor. Benim için 10 numara çok güzel geçti, arkadaşlarım için de aynı. Yani hayalimizden böyle bir şey bile geçmemişti, böyle bir şey yapacağımızı da hiç sanmıyorduk. Biz eylem kararlarımızı bir anda alıyoruz. Hani öyle geçin masa ba-

şında düşünün yok. Atıyorum Konak'ta bir eylem yapacağız, Basmane'den Konak'a yürürken şu eylemi yapacağız bitti. Yani öyle ani kararlar ve emin adımlarla gidiyoruz.

Ahmet: 1 Mayıs'a ilk defa katıldım. Taksim mitingi çok güzeldi, bizim için de çok güzeldi. Çünkü biz ayrı bir renkle gittik oraya, turuncu renkle, iş elbiselerimizle gittik. Herkes bizi farklı gördü, herkes bizi çok destekledi. Biz alana gittiğimizde bize söz vermediklerinden biz kürsüyü 5 dakika işgal ettik. İşgalden sonra tamam dediler size söz hakkı vereceğiz. Söz hakkı verdikleri halde yine kürsüye çıktığımızda mikrofonu bizden kaçırdılar. Biz mikrofonu zorla aldık. Biz orada konuşmamızı yaptık, sloganımızı attık, çıktık geldik. Başka bir şey yok.

Fatih: 15 kişi gittik oraya ama herkes bizimle birlikteydi.

İzmir'de 1 Mayıs'a katılan bir işçinin de görüşlerini aldık.

Çerkez Ceran: 1 Mayıs gerçekten ilk katılmam olmasına rağmen ama çok güzel geçti. Kitle tarafından çok güzel karşılandık. Daha sonra 30 kişi ile alana girdik. Biz kürsüde söz hakkı istedik ama bize söz hakkı vermediler sendikacılar. Onun üzerine biz karşı karşıya geldik sendikacılarla. Bir şekilde bizim dediğimiz oldu. Biz 66 gündür oradayız ne yaşadığımızı, kimlerin yanımızda olduğunu kimlerin olmadığını bir şekilde halkımıza ve gereken yerlere ilettik. Onun dışında Ali Çeltek'e biz konuşma hakkı vermedik. Konuşmasını kestik. Ali Çeltek bizim yanımızda olmayan bir sendikacı. Biz 66 gündür buradayız, biliyoruz ki Ali Çeltek bizim yanımızda değil her zaman CHP'nin yanındaydı. Onun için biz 1 Mayıs'ta Ali Çeltek'e kızgınlığımızı ilettik, bütün sendikalara da sesimizi duyurduk. Umarız ki duyarlar.

Mücadele Birliği/İzmir

Batıgöl “Yürüyüşe Devam” Diyor

“Saldırılar Baskılar Bizi Yıldıramaz”

Eyleminin 62. gününde olan Batıgöl Tunç, 2 gün önce, CHP yönetimi ve sendikacıların gözü önünde uğradığı saldırı ile ilgili bir basın açıklaması yaptı.

Basın açıklaması, 12 Mayıs Perşembe günü saat 13.00'te eski Sümerbank önünde yapıldı. Açıklamada “Batıgöl Tunç Yalnız Değildir”, “Kadına Kalkan Elleri Kıracağız”, “Zafer Savaşan İşçilerin Olacak”, “İşçiye Kalkan Elleri Kıracağız”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği” sloganları atılırken “Batıgöl Tunç Yalnız Değildir/Mücadele Birliği Platformu”, “Emeğime Bedenime Dokunma”, “Sosyal Demokrat Şiddet” dövizleri taşındı.

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu'nun İzmir 2. Bölge Milletvekili Adayı Erdal Avcı da Batıgöl Tunç'a destek olmak için basın açıklamasına katıldı. Kısa bir konuşma yapan Erdal Avcı, saldırıların tüm kadınlara ve işçilere olduğunu, saldırıları gerçekleştirenlerin zihniyetinin değişmeyeceğini ve Batıgöl Tunç'un yanında olduklarını dile getirdi.

Batıgöl Tunç ise, “(...) saldırıların en sonuncusunu 10 Mayıs Salı günü CHP genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun geldiği gün yaşadım. En demokratik hakkım olan Kılıçdaroğlu'yla görüşmeme müsaade edilmedi. Ben de sesimi Kemal Kılıçdaroğlu'na duyurmak için bindiği arabanın önünü kestim. Görevliler, zabıta, bana ve benimle destek için gelen arkadaşlara saldırdılar. Yerlerde sürüklendik, tekmelendik. (...) Sosyal demokrat olduğunu, kadın haklarını savunduğunu iddia eden CHP'nin yaptığı bu saldırı faşist bir anlayışa hizmet ediyor.

“Bu saldırı özelde bana yapılırken, genelde ise bütün emekçi kadınlara, işçilere, emekçilere yapılmış bir saldırıdır. Ben uğradığım bütün bu saldırılara karşı, eylemimi zaferle sonuçlandırana dek devam edeceğim.” dedi

Basın açıklamasının ardından, Eski Sümerbank'tan CHP il başkanlığına kadar sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla yüründü. Esnafın ve yoldan geçen insanların dikkatini çeken konuşmalar, alkış ve ıslıklarla destek gördü. 62 gündür CHP il binası önünde eylemde olan Batıgöl Tunç'a destek çağrıları yapıldı.

Saat 15.20'de savcılıktan ifade vermesi istendiği için emniyetten eylem alanına gelen sivil polisler Batıgöl'ü karakola götürdüler. Açıklamasında CHP yönetimini tehdit ettiği gerekçesi ile ifadesini istediler. Batıgöl tehdit içerikli bir şey söylemediğini söyleyerek, ifade vermeden karakoldan ayrıldı.

EKA'dan Batıgöl Tunç'a Ziyaret

15 Mayıs Pazar günü saat 15.00'te eyleminin 65. gününde olan Batıgöl Tunç'u Emekçi Kadınlar (EKA) ziyaret etti.

EKA eylem alanına “Kadınlar Yürüyor Devrim Büyüyor”, “Batıgöl Tunç Yalnız Değildir”, “Zafer Savaşan İşçilerin Olacak”, “Kadın Erkek El Ele Örgütlü Mücadeleye” sloganlarıyla geldi. Emekçi Kadınlar adına bir emekçi, İstanbul'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde basılmış olan afişin bir örneğini hediye etti. Afiş, Batıgöl Tunç'a “Devrimin öncüsü ve emekçi kadınların, tüm mücadele eden kadınların bir örneğisin. Bu afişi sana özellikle getirmek istedim” diyerek verildi. Batıgöl'le yapılan konuşmalar, halaylarla sürdü. Emekçi Kadınlar Batıgöl'ün yanından sloganlarla ayrıldı.

Batıgöl'e Yeni Bir Saldırı Daha

Sabah 11.00'den öğleden sonra 16.00'ya kadar destek için sendikalar, dernekler ve devrimci kurumları dolaşan Batıgöl Tunç, 17.30'da Konak Belediyesi çatısında eylem yapan Konak işçilerine destek olmak için Basmane Meydanı'na gitti. Konak işçileri işgali bitirince Batıgöl de eylem alanına döndü.

Akşam saatlerinde Batıgöl Tunç için Hakan Tartan ve Tacettin Bayır, “çevre kirliliği yapıyorsun” diye şikâyetinde bulundu.

Bunun üzerine sivil polis eşliğinde zabıta Batıgöl Tunç'tan eşyaları vermesini istedi. Batıgöl hiçbir şeyi vermeyeceğini söyledi, zabıta bir süre bekledikten sonra zor kullanarak eşyaları aldı, Batıgöl de zabıtalara şiddetle karşı koydu. Zabıta eşyaları, Batıgöl'ü yerde sürükleyerek alınca Batıgöl tek başına yolu trafiğe kapattı, “eğer çevreyi kirlettiğimi söylüyorlarsa işte yolu kapatarak gerçekten de çevreyi kirlletiyorum” dedi. İki sivil polis Batıgöl'ü sürükleyerek yoldan aldı.

Batıgöl'e yapılan saldırıyı duyan kurumlar, eylem alanına geldiler. Mücadele Birliği Platformu da kilim, battaniye, tüp, çaydanlık ve yiyecek getirdi.

Sokaklar

Batıgöl "eylemime kararlılıkla devam ediyorum, onlar saldırdıkça ben burada olmaya devam edeceğim. Beni yıldırıyorsa çalışıyorlar ama ben asla yılmayacağım. Mücadele etmeye, savaşımaya devam edeceğim" diyor.

"Saldırıları, Baskıları Beni Yıldırıramaz..."

Eyleminin 56+69. gününde olan Batıgöl Tunç yeni bir güne başladı. Saldırı haberini alanlar geçmiş olsuna gelirken Batıgöl'ün ihtiyacı olabilecek eşyalar getirildi.

İzmir Kadın Platformu saat 13.00'te CHP il başkanlığı önünde Batıgöl Tunç ve Konak işçilerine yapılan saldırıları protesto etmek için bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında; "Artık sözün anlamı tükendiği için, yüreğimizin kabaran öfkesini yatıştıramadığımız için buradayız... Biz şunu iyi biliyoruz; ne CHP'nin ne AKP'nin ne de başkaca bir sermaye partisinin taşeronu bitirmek gibi bir niyeti yoktur; hiçbir zaman da olmamıştır... Polis şiddetine son verilinceye, Batıgöl Tunç'un ve Konak Belediyesi işçilerinin talepleri karşılanıncaya kadar da durmayacağız" denildi.

Eylemde "Hangi Yüzle Oy İstiyorsunuz" pankartı taşınırken "Batıgöl Tunç Yalnız Değildir", "Susma Haykır Taşeronu Hayır", "Kadına Kalkan Elleri Kıracağız" sloganları atıldı. Yapılan basın açıklamasından sonra Batıgöl İzmir Kadın Platformu ile birlikte Konak işçilerinin yanına gitti.

Gün içinde yoğun ziyaretçisi olan Batıgöl "Burada tek başıma eylem yapmadığımı bir kez daha gördüm" diyerek desteğe gelenlere teşekkür etti.

Batıgöl Tunç Saldırıları Protesto Ediyor

Eyleminin 71. gününde olan Batıgöl Tunç, 21 Mayıs Cumartesi günü saat 13.00'te eylem yaptığı CHP il başkanlığı önünde basın açıklaması yaptı.

Sabah saatlerinde "CHP İl Yönetimi Verdiği Söz Derhal Tutsun/Zafer Savaşan İşçilerin Olacak/Buca Taşeron İşçisi Batıgöl Tunç" pankartı ve "Buca Taşeron İşçisi Onurlu Eyleminin 56+71. Gününde Batıgöl Tunç" yazılı panosunu astı; basın açıklaması saati yaklaştıkça Batıgöl'e destek vermek isteyenler geliyordu.

Tümtis ve Tümtis'e bağlı ambar işçileri toplu bir şekilde basın açıklamasına katıldı. Mücadele Birliği Platformu da "Batıgöl Tunç Yalnız Değildir Mücadele Birliği PLT", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir/DİK", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak/DİK" dövizleri ve sloganlarla eylem alanına geldiler. Batıgöl basın açıklamasında;

"Ben bir kadın işçi olarak, bir anne olarak CHP il yönetiminin önünde 71 gündür eylemdeyim. Toplamda 127 gündür süren bir mücadeleyi yürütüyorum. Bu süreç içinde birçok zorluk yaşadım, saldırılara uğradım. Bu saldırıların en sonuncusunu ise 18 Mayıs günü saat 21.30 civarında, burada eylem yerinde yaşadım. Çevreyi kirlettiğim gerekçesiyle zabıtalara ve sivil polisler, bana ve desteğe gelen arkadaşlara saldırdılar. Yerlerde sürüklediler ve şiddet uyguladılar. (...) Sosyal demokrat olduğumu, kadın haklarını savunduğumu iddia eden CHP'nin, yaptığı bu saldırının ne kadar gerici bir anlayış olduğu ortada. Bunun başka bir açıklaması olamaz.

(...)Ben uğradığım bütün bu saldırılara karşı eylemimi zaferle sonuçlandırana dek devam ettireceğim. (...) Sesimi duyurmak için 23 Mayıs Pazartesi günü Ankara'da CHP Genel Merkezi önünde saat 12.30'da bir basın açıklaması gerçekleştireceğim. Ve bir gece iki gün CHP Genel Merkezi önünde oturma eylemi yapacağım. Daha sonra tekrar buraya eylem yerime geri döneceğim" dedi ve ekledi; "Ben Pazar gecesi Ankara'ya gittiğim zaman eylem alanını ben gelene kadar dolu tutarsanız iyi olur, çünkü ben gittikten sonra saldırı olabilir" dedi.

Basın açıklamasına Mücadele Birliği Platformu, TÜMTİS, BDSP, SDP, DİP, İzmir Kadın Platformu ve İHD destek verdi.

Mücadele Birliği/İzmir

"1 Mayıs'ta Taksim'e Gitmek Gurur Verici"

Merhabalar, eyleminizin 51. gününde Taksim Meydanı'nda; 6 Mayıs'ta da Denizlerin, 3 komünist önderin anma mitingine katıldınız. Bizimle duygu ve düşüncelerinizi paylaşabilir misiniz?

"Ben Batıgöl Tunç, bugün mücadelem, direnişimin 62. günü. 1 Mayıs benim için çok önemli, özellikle Taksim'e gitmek benim için daha da gurur verici. Çünkü yıllardır içimde olan bir şeydi. Taksim'e 1 Mayıs'ı kutlamak için gitmeyi çok istiyordum ama bir türlü nasip olmadı. Taksim deyince orada yaşanan şeyler hep gözümün önüne geliyordu. O insanların öldüğüne inanmıyorum çünkü bir şey için orada mücadele verdiler. En çok sevdiğim, oraya gidip Taksim Meydanı'nı görmek, orada o insanları görmek. İşçilerin verdiği mücadele ve çoğu insanın bedel ödediği yer orası, çok gurur duydum. Çok güzel geçti 1 Mayıs'ımız. Özellikle Taksim'e gidip o anıtın üzerinde fotoğraf çekmek istedim ama polis bariyerleri olduğu için fotoğraf bile çekilmek istemedim. Çok güzel geçti 1 Mayıs, kalabalıktık. Mücadele Birliği gerçekten güzel bir yürüyüş yaptı, katılım çok güzeldi, bana da güzel bir destek verdiler; moral verdiler. Taksim çok güzel, işçilerin olduğu için. Ama üzüldüğüm şey kürsüde işçilere yer verilmemesi; bize söz hakkı vermediler, o kürsü bize ait, işçi sınıfına ait. En çok üzüldüğüm olay o oldu. Taksim Meydanı işçilerin olduğu için işçilerin orada söz hakkı alıp konuşmaları gerekiyordu, maalesef onlar öyle bakmıyor ama biz kürsünün işçilerin olduğuna inanıyoruz, ama eninde sonunda o kürsüye çıkıp konuşacağımıza inanıyorum.

Direnişimin 56. gününde de İstanbul'daydım. Denizlerin anmasına katıldım. İlk defa Deniz'lerin anmasına katılıyorum ve çok gurur duyuyorum. Bayraklarının altında yürüdüm ve Deniz'in koca pankartının, resminin önünde yürüdüm, o resim beni çok duygulandırdı. Verdikleri mücadeleyi, işçi sınıfının, ezilen halkların, Kürt halkına verdiği mücadeleden dolayı, onlar için çok bedel ödediğini biliyorum. Mücadele ettiğini duydum konuşmalardan, ben hiç okumadım ama çoğu insanın konuşmasını dinledim. Onları dinleyince cesaret geldi. Ben de şimdi mücadele veriyorum işçi sınıfı adına ve gurur duyuyorum onlarla. Öldüklerine inanmıyorum onlar bizim içimizde yaşıyorlar. İşçi sınıfı ve ezilen halklar için de geçerli, emekçi halklar için de geçerli, Kürt halkı için de geçerli, onların öldüğüne kimse inanmıyor onlar bizim içimizde yaşıyor ve yaşatacağız da. Onların gittiği yoldan gideceğiz çünkü bu topraklarda çok mücadele edildi biz de bu topraklarda onlar adına mücadele edeceğiz. Ayrıca beni Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in anmasına götüren ve anmada söz hakkı veren yoldaşlarına Mücadele Birliği Platformuna çok teşekkür ederim. Verilen mücadelenin bitmediğini bir kez daha görmüş oldum..."

Mücadele Birliği/İzmir

“Mimarlar Mühendisler Susmayacak”

Türkiye'nin dört bir yanından gelen mühendis, mimar ve şehir plancıları, “Haklarımız, geleceğimiz, halkımız, ülkemiz için söyleyecek sözümüz var” sloganıyla Ankara Sıhhiye Meydanı'nda buluştu.

On binlerce kişinin katıldığı ve büyük bir coşkuyla geçen miting için 15 Mayıs Pazar günü sabah saatlerinden itibaren TMMOB'a bağlı 23 odanın pankartları altında Tren Garı'nda toplanmaya başlayan mühendis, mimar ve şehir plancıları, taşıdıkları dövizlerle meslek alanları üzerinden Türkiye'nin sorunlarına dikkat çektiler. “Tekellere Değil Halka Gıda Yasası” diyen gıda mühendisleri, “Madenlerin Gerçek Sahipleri Halktır” diyen maden mühendisleri, “Nükleer Santrale Hayır” diyen elektrik mühendisleri, “Yaşamı Kuran Biziz, Yaşamımızı Yıkan AKP” diyen makine mühendisleri, “TOKİ Yağması Durdurulmalıdır” diyen mimarlar, “İmamın Mühendisi Olmayacağız” diyen öğrenciler alanda yerlerini almışlardı.

Mitingde emekçiler yalnız değildi, TTB, KESK, DİSK, ESP, EHP, Halkevleri, Genç-Sen, Sosyalist Yeniden Kuruluş Parti Girişimi, Ev Eksenli Çalışanlar Sendikası, Loç Vadisi Koruma Platformu, Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu, Mücadele Birliği Platformu Devrimci Emekçi Komiteleri, Anadolu'yu Vermeyeceğiz İnişiyatifi, Karadeniz İsyandadır Platformu'nun da aralarında olduğu çok sayıda sendika, demokratik kitle örgütü oradaydı.

Mitinge Diyarbakır, Urfa, Van başta olmak üzere Kürt illerinden yoğun katılım oldu. Şerzan Kurt ve Aydın Erdem'in tişörtlerini giyen genç mimar ve mühendisler, Kürtçe pankart ve dövizler de taşıdılar.

Saatler 13.00'e gelirken, kortejlerin Sıhhiye Meydanı'na girmeleri ancak tamamlanmıştı. Devrimci Emekçi Komiteleri de, “Yaşasın İşçilerin Emekçilerin Mücadele Birliği” pankartı ile kortejde yerini almış, bildirimlerini ve DEK Bülteni'ni emekçilere ulaştırmaya başlamıştı. “Fabrikalar Tar-

lalar Siyasi İktidar Her Şey EmegİN Olacak”, “Yaşasın İşçilerin Emekçilerin Mücadele Birliği”, “Dünya EmegİN Olacak” sloganla-

ışçileri, Türkmen Temizlik işçileri, de mitingde yerlerini almışlardı.

Sıhhiye Meydanı'na gelen emekçileri Bandista'nın ritmik par-

sır'da gördük” uyarısı yaptı.

Son olarak “TMMOB'nin oyu 12 Haziran'da da eşitlikten, bağımsızlıktan, emekten, barıştan, hakça paylaşımından ve insanca yaşamdan yana olacaktır. Bizim oyu-muz insandan ve emekten yana olanlardır” diyerek konuşmasını bitirdi.

Grup Bandista ritmik parçalarıyla onbinlerce emekçiyi alanda coştururken; “Birlikte nasıl eğlenilir gösterelim herkese” diyerek Sevinç Eratalay çağrıldı kürsüye. Sevinç Eratalay ilk önce tutuklanan Grup Yorum üyelerine destek mesajı gönderdi ve ardından marşlarla duyurdu sesini. Sıhhiye Meydanı'nda toplanan mimar, mühendis, işçi, emekçi, öğrenci ve çevre örgütleri, Sevinç Eratalay'ın parçalarıyla halay çekerken miting sona erdi.

Öğleden sonra miting dağılırken, Devrimci Emekçi Komiteleri ve devrimci öğrenciler de bayrakları ve sloganlarıyla, 10 gün önce basılan ve üyesi iki öğrencinin tutuklandığı Mart Kültür Sanat Düşünce Derneği'ne doğru yürüdüler. “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey EmegİN Olacak”, “Yaşasın Devrimci Öğrenci birliği”, “Zindanlar Yıkılsın tutsaklara Özgürlük”, “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur” ve “Devrimci Sanat Engellenemez” sloganları atarak geldikleri Sanat Merkezi'ne giderek sanat merkezi ve devrimci öğrencilerin yanında olduklarını gösterdiler. □

rını atarlarken, miting için gelen emekçiler ve öğrenciler Deniz Gezmiş resmi olan DEK pankartı önünde anı fotoğrafları çektiler.

Ankara Tren Garı önünde toplanmaya başlayan emekçiler arasında Casper Bilgisayar işçileri de yerini aldı. 21 Şubat'tan bu yana İstanbul Ümraniye'deki işyerleri önünde direnişlerini sürdürmekte olan Casper Bilgisayar işçileri, bildirimlerini dağıtıyor ve Casper Bilgisayarı boykot çağrısında bulunuyorlardı. Birleşik Metal İş' Sendikası'nda örgütlü Mas-Daf

çaları karşılıyordu. Miting, sendikaların, siyasi parti ve meslek odası başkanlarının sahneye çıkarak emekçileri selamlamasıyla başladı ve binlerce kişi, emek ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler ve aralarından ayrılmış olan meslektaşları anısına saygı duruşunda bulunulmasıyla devam etti.

TMMOB adına, yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı miting konuşmasını yaptı, önce hükümetin emperyalist politikalarını eleştirdi. “Görmeyen gözlere göstermek, duymayan kulaklara duyurmak için buradayız” diyen Soğancı, “Orada burada TMMOB'yi de düzene sokacağını söylüyorlarmış. 50 yıllık tarihimizde biz bunları çok duyduk. Ama onlar bu ülkenin mühendisini, mimarını, şehir plancısını bilmiyorlar” dedi ve sokağı adres gösterdi; “Sokağın nelere kadir olduğunu son olarak Tunus'ta, Mı-

PTT İşçilerinden Basın Açıklaması

7 Mayıs Cumartesi günü saat 14.00'te KESK Haber-Sen üyesi PTT işçileri bir basın açıklaması yaptı. Basmane PTT şubesinde Konak PTT şubesine yüründü. PTT işçileri "Daha Kaliteli Hızlı Güvenilir ve Çağdaş Hizmet İçin Cumartesi Çalışmak Değil Yeterli Personel İstiyoruz/KESK Haber-Sen" imzalı pankart açtılar.

Yol boyunca sloganlar atan PTT işçileri, Konak PTT şubesine gelindiğinde Haber-Sen Genel Başkanı'nın ardından PTT işçilerine desteğe gelen Batıgül Tunç da kısa bir konuşma yaptı. Batıgül Tunç "Ben de taşeronla karşı mücadele ettiğim için işten atılan bir kadın işçiyim, bana Buca'da iken söz verdiler. Sözlerini tutmadılar. Ben de Buca'da 56, İl binası önünde 57 gündür eylem yapıyordum. Siz PTT işçilerinin yanındayım yanınızda olmaya devam edeceğim" dedi.

Bir PTT işçisi, basın metnini okudu. "Bizler PTT işçileri olarak sabrımızın taşıdığını haykırıyoruz. Hafta içi zaten üç kişinin tek başına yapan postacıları yetmiyormuş gibi Cumartesi günleri ve resmi tatillerde çalıştırılarak modern köleler olarak kullanılıyor. PTT'de yasayla belirlenmiş çalışma süreleri değil; iş ne zaman biterse mesaide o zaman biter kuralı uygulanmaktadır... Kuralı ve fazla çalıştırmaya son verilmeli, baskı, korkutma, sindirme, tehdit ve zorbalık gibi yönetim anlayışından vazgeçilmeli, emekçilerin kazanılmış haklarına saygı gösterilmelidir. Bu taleplerimiz karşılanmadığı sürece PTT çalışanları bunun hesabını soracaktır" sözleriyle basın açıklaması bitirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

"Tutsaklar Bizim Onurumuzdur"

9 Mayıs Pazartesi günü saat 13.00'te TAYD-DER Kırıklar 1 Nolu F Tipi Cezaevi önünde bir basın açıklaması yaptı. Basın Açıklamasında 9 Nisan tarihinden beri süreli ve dönüşümlü devam eden açlık grevlerinin süresiz ve dönüşümsüz yapılması kararı duyuruldu.

Cezaevi giriş kapısında yapılan basın açıklamasında "Tutsak Anası" önlükleriyle anneler en önde yer aldı. Cezaevi önünde "İçerde Dışarıda Hücreleri Parçala", "Tutsaklar Bizim Onurumuzdur", "Be Zıman Jiyan Nabe" sloganları

"Herkes Sussa Da Biz Susmayacağız"

İstanbul Eczacılar Odası üyeleri, 172. yılında Bilimsel Eczacılık Eğitiminin Başlangıcını Taksim'de yapılan eylemle kutladı.

14 Mayıs Cumartesi günü "Herkes Sussa Da Biz Susmayacağız" sloganının öne çıkartıldığı eylemde eczacılar, Taksim Tünel'de saat 11.30'da toplanarak bayrak ve pankartlarıyla saat 12.00'da Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Bilimsel Eğitim İstiyoruz", "İlaçta Reklam İstemiyoruz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" gibi sloganlar atıldı.

Bin kişiye yakın eczacı yürüyüşe katılırken İstanbul Eczacılar Odası Başkanı Semih Güngör; "Bugün ülkemizde bilimsel eczacılık eğitiminin başlangıcının 172. yıldönümünü ve 14 Mayıs Eczacılık Günü'nü kutluyoruz. Ancak 14 Mayıs bizim için sadece kutlamaların yapıldığı bir gün değil aynı zamanda bir eylem günü. Çünkü özellikle son yıllarda ilaç ve eczacılık alanında yaşanan gelişmeler dikkate alındığında bugünü, halkımızın ilaç hakkına ve mesleğimize sahip çıkma mücadelemizin sembolü olarak kutlamamızı gerektiriyor. Mesleki alanımızda yaşananlara karşı da şimdiye kadar susmadık, bundan sonra da akıldan, bilimden, halktan yana olanı, doğru bildiğimizi dile getirmeye devam edeceğiz. Yani en genel anlamıyla, sağlık ve ilaç alanında halka anlatılanların bir Sağlıkta Dönüşüm Masalından ibaret olduğunu söylemeye devam edeceğiz. Ülkemizde ilaç hizmeti bilimsel eczacılığın ilkelerine, halkın ihtiyaçlarına göre değil, sermaye çevrelerinin isteklerine göre düzenlendiği için buna karşı mücadele etmeye devam edeceğiz, halkımızı uyuracağız" dedi.

Taksim Meydanı'nda atılan sloganlardan sonra eylem bitirildi. □

atılırken, zılgıtlar ve alkışlar dakikalarca sürdü. Okunan basın metninde "Halklar ve kültürlerine uygulanan insanlık dışı uygulamaları artık ne toplum ne insanlık kaldırmamaktadır... Devletin uygulamaları toplumsal sabrı tüketme noktasına getirip dayanmıştır..."

Sistem, yaşadığı ekonomik, ahlaki ve manevi çöküşü, halklar arasında kanlı boğazlaşmalara çevirerek ömrünü uzatmaya çalışırken, olan yine yoksul halka, işçi-emekçi ve insanlığımıza olacaktır... Kırıklar 1 ve 2 Nolu cezaevinde ve Bergama cezaevinde ki 18 kadın tutsak,

Türkmen Temizlik İşçileri Eylemde

Çağlayan İstanbul Adliyesi'nde çalışan Türkmen Temizlik şirketine bağlı 85 taşeron işçisi, maaşlarını alamadan taşeron şirketinin vaatleriyle işsiz kaldılar.

Türkmen Temizlik şirketi, bir süre önce çalıştırmakta olduğu işçilere VARYAP adlı şirket ile birlikte bir ihaleye girdiklerini ve kendilerini Kartal Adliyesi'ndeki temizlik işinde çalıştıracaklarını söyleyerek işlerine son vermişti. Böylece Çağlayan Adliyesi'ndeki temizlik işinde çalışan işçiler bir buçuk aylık maaşlarını alamadan işlerine son verilmiş oldu.

İşsiz kalan işçiler 20 gündür farklı farklı eylemler düzenleyerek seslerini kamuoyuna duyurmaya çalışıyorlar. En son Kartal Adliyesi önünde basın açıklaması yaparak tepkilerini dile getirmek istemişler ve o sırada Türkmen Temizlik şirketinin patronunun adamları tarafından kesici aletlerle biri kadın işçi olmak üzere 2 işçi yaralanmıştı.

İşçiler, haklarını istemekten vazgeçmeyecek üç gündür VARLIBAŞ CENTER önünde eylemlerini sürdürüyorlar.

İşçiler VARYAP şirketinin ihalelerini alan ve kendilerini çalıştıran Türkmen Temizlik Şirketi ortan kaybolduğu için burada durduklarını aktardılar. İşçiler saat 17.00'ye kadar VARLIBAŞ CENTER önünde halaylar çekerek, sloganlar atarak eylemlerini sürdürüyorlar.

İşçilerin taleplerinin ödenmemiş maaşlarının geri ödenmesi olduğunu belirtiyorlar ve eski çalıştıkları yerde asla çalışmak istemediklerini söylüyorlar. İşçi Nursel; "Biz hakkımızı istemek için telefon açtığımızda bize küfür ve hakaretlerle cevaplar verildi. Başbakan Çağlayan Adliyesi'ne açılış için geldiğinde biz işçileri mahkumların konulduğu 20 kat aşığıdaki hücrelerde kilitlediler, biz o şirketle bir daha çalışmayız" dedi. Yine kadın işçilerden Seyhan "Dün polisler bizleri ifade için karakola götürmek istediler; VARLIBAŞ CENTER bizleri şikayet etmiş, çevreyi rahatsız ediyormuşuz, polisler çevik kuvvet araçları bizleri gözaltına almaya çalıştılar, ama biz gitmedik, direndik, bizleri yıpratmaya çalışıyorlar" dedi.

İşçiler ücretlerinin ödenmesini istiyor ve kararlılıkla eylemlerini sürdürüyorlar. □

16 Nisan tarihinden itibaren bu yana dört günlük dönüşümlü olarak devam ettikleri açlık grevini 8 Mayıs itibarıyla süresiz ve dönüşümsüz olarak sürdürecekler. Bizler bu onurlu direnişe sahip çıkıyor, bu uğurda bedel ödemeye hazır tüm yoldaşlarımızı selamlıyoruz" denildi.

Araçları ile gelen tutsak yakınları, Kırıklar Cezaevi önünde dakikalarca kornalara bastıktan sonra eylem alanından ayrıldılar.

**ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK**

İzmir Mücadele Birliği

İbrahim Kaypakkaya Anıldı

Faşizm tarafından işkencelerde katledilmesinin 38. yıldönümünde İbrahim Kaypakkaya anıldı. 18 Mayıs günü akşam 19.30'da Taksim Tünel Meydanı'nda toplanan devrimci ve sosyalistleri Kaypakkaya'yı bir yürüyüş ve eylemle andı.

DHF ve Partizan tarafından örgütlenen eyleme sayıları 30'u aşan siyasi çevre, dernek, parti, ve kitle örgütü katılarak destek verdi. Bunun dışında İbrahim Kaypakkaya'nın babası Ali Kaypakkaya ve kardeşi Ali Ekber Kaypakkaya ile birlikte çok sayıda avukat, sendikacı, şair, yazar, aydın, sanatçı, yönetmen, müzisyen destek verdi. Eylemdeki PTT işçileri de kitle arasında yerini almıştı.

"Kaypakkaya'yı Savunmak Onurdur" pankartı açan kitle, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarıyla toplanmaya başladı. Sık sık ajitasyon konuşmaları yapılan eylemde, Kaypakkaya ve devrimci önderleri anmanın, türkülerini söylemenin, posterlerini taşımanın suç teşkil edemeyeceği söylenerek, onları savunmanın onur olduğu dile getirildi. "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "İbo Mahir Deniz Sürüyor Sürecek Mücadelemiz", "İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür" sloganları arasında Taksim'e doğru yüzlerce kişiyle yürüyüşe geçen kitle, kısa sürede binlere ulaştı. İstiklal Caddesi'ni çınlatan sloganlar eşliğinde kitle Taksim'e ulaştı.

"Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Şehit Namının", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarının atıldığı basın açıklamasında "18 Mayıs 1973'te faşizmin işkencehanelerinde, aylar süren işkenceler altında Kaypakkaya'yı katleden devlet, şimdi de onu ananları, o'nun türkülerini söyleyenleri, sloganlarını atanları, fotoğraflarını taşıyanları 'suçlu' ilan ediyor"

"Babekler, Şeyh Bedrettinler, Nesimiler, Torlak Kemaller, Pir Sultanlar... Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar, Mazlum Doğanlar, İbrahim Kaypakkayalar 'terörist' değildir. (...) İbrahimleri, Denizleri, Mahirleri katlederek devrimci mücadelelerini bastırabileceğini, yok edebileceğini düşünen sömürü düzeninin sahipleri; yüzbinlerce, milyonlarca İbrahimin, Denizin, Mahirin kavga alanlarını doldurmasıyla gerici emellerine ulaşamadılar. Ulaşamayacaklar" denildi.

Kısa süre önce İbrahim Kaypakkaya'yı andığı için hapis cezası alan Pınar Sağ'a, katılan tüm aydın ve sanatçılar adına söz verildi. Ardından kitle arasında gençler koro şeklinde Kaypakkaya için şiir okudular. Avrupa Demokratik Haklar Federasyonu'ndan gelen bir temsilci de "Varsın korkmaya devam etsinler; İbrahim Kaypakkaya'yı savunmak onurdur" dedi.

"Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları eşliğinde söylenen "İbrahim yoldaş" marşından sonra eylem sona erdirildi.

İnternette Sansürüne Karşı Yüzbinler Taksim'de

"İnternete Dokunma" eylemi 15 Mayıs günü Taksim Meydanı'nda yapıldı.

22 Ağustos 2011'de "İnternetin Güvenli Kullanımına İlişkin Usul ve Esaslar" yönetmeliği yürürlüğe girecek. Yönetmeliğe göre; kullanıcı 4 internet filtresinden birini yasa gereği seçmek zorunda. "Aile", "Çocuk", "Yurtiçi" ve "Standart Paket" adı altında 4 filtre paketi oluşturulacak. İnternet abonelerinin bu paketlerden birini seçmesi gerekecek. Ancak bu paketler nedeniyle resmen "yasaklı" olmadığı halde birçok siteye giriş izini de engellenmiş olacak.

Filtreyi aşmak ya da aşmaya çalışmak suç sayılacak. Fakat internet servis sağlayıcıları filtrelerin aşılmasını engellemekle sorumlu tutuluyor. Yönetmeliğe göre tüm kullanıcılar sadece belirlenen kullanıcı adı ve şifreyle internete girebilecek. Yani böylece internet aboneleri olan kişilerin girdikleri siteler ve yaptıkları işlemler kayıt altına alınmış olacak.

Bilgi Teknolojileri İletişim Kurumu'nun internet konusundaki yeni düzenlemelerini internet üzerinden örgütlenen binlerce kişi Taksim Meydanı'nda toplanarak protesto etti. "Filtreleme olarak" adlandırılan ve 22 Ağustos'ta yürürlüğe girecek olan "İnternetin Güvenli Kullanımı Yönetmeliği"ne tepki amacıyla çeşitli sosyal ağlarda bir araya gelen yüzbinlerce internet kullanıcısı Türkiye genelinde meydanlara çıktı.

"İnternete Dokunma" adlı grubun çağrısıyla düzenlenen eylemde Taksim Tramvay durağında bir araya gelen 5 bini aşkın kişi, "İnternete Dokunma" pankartı açtı ve "İnternet kullanıcılarının ifade özgürlüğü ve bilgiye erişimi temel bir haktır, engellenemez" diyerek Galatasaray'a yürüdü "İmamın Ordusu İnternetten Defol", "Tayyip Elini İnternette Çek", "İnternet Hakkımız Engellenemez", "Tayyip Sansürünü Al da Git", İnternete Dokunma" sloganları atılırken Guy Fawkes maskesi takanlar olduğu görüldü. Eyleme Alternatif Bilişim Derneği, Galatasaray'ın taraftar grubu Tek Yumruk, tekerlekli sandalyeleri ile engelliler de "İnternete Dokunma" yazılı dövizlerle katıldı.

Galatasaray Meydanı'nda internet kullanıcıları adına Ezgi Köksal bir konuşma yaparak Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından alınan filtreleme kararının yasal dayanaklardan yoksun olduğuna dikkat çekti. Ağustos ayında yürürlüğe girecek olan "İnternetin Güvenli Kullanımına İlişkin Usul ve Esaslar" yönetmeliğinin, BTK'ya, yasalarda öngörülmemiş bir yetki verdiğini söyleyen Köksal, yönetmeliğin aynı zamanda Anayasa ve uluslararası sözleşmelere de aykırı olduğunu; filtreleme sistemiyle internetin standartlaştırılmaya çalışıldığını ifade etti. Filtrelemeye "zararlı içeriklerin" gerekçe gösterilemeyeceğini belirten Köksal gereken durumlarda ailelerin ve bireylerin kişisel bilgisayarlarına filtre takarak sorunu çözebileceklerini hatırlatarak, hükümetin internet politikasını katılımcı bir şekilde yeniden oluşturması, internete erişimin özgür olması gerektiğini söyledi.

Eylemden habersiz pazar günü, Taksim meydanına gelen vatandaşlar da protestoya destek verdiler. Taksim Meydanı'nda internet kullanıcıları, getirilen yeni düzenlemelerin bir tür sansür olduğunu öne sürerek, protesto etti.

Taksim Meydanı'ndaki eyleme katılmayanlar da google map üzerinden sanal olarak Taksim'e çıkmaya çalıştı.

Sanal eylem için oluşturulan bloglara da binlerce kişi aynı anda girerek, sanal olarak Taksim Meydanı'na girdi.

Ayrıca Facebook ve Twitter üzerinden de eyleme destek verildi. □

DEVRİMCİ SANAT ENGELLENEMEZ!

Yaklaşık 15 gündür terörle mücadele şubesinden polisler Antakya Ayışığı sanat merkezine gidip gelen kişilerin ailelerine gidip sanat merkezini terörize etmektedir. Sanat merkezinde yasa dışı işler yapıldığını ailelere söyleyerek onları tedirgin etmektedirler. Aile etmenini kullanarak, kişileri sanat merkezinden koparmaya ve bizleri yalnızlaştırmaya çalışmaktadırlar. 18 Mayıs günü saat 15.00'da bizler de baskıların bizi yıldıramayacağını, devrimci sanatın engellenemeyeceğini göstermek için basın açıklaması gerçekleştirdik.

Basın açıklamamız Ulus Meydanı'nda "Devrimci Sanat Engellenemez" sloganının atılmasıyla başladı. "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" şiarımızın yazılı bir pankart açtık. Basın açıklaması sırasında "Devrimci Sanat Susturulamaz", "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı. Basın metninde:

"Bunlar bizlerin çalışmalarını engellemeye çalışan sermayenin kolluk güçlerinin ne

ilk ne de son çalışması olacaktır. Biz bu sorunları yaşayan arkadaşlarla, aileleri ve esnaf dostlarımızla ayrıntılarıyla görüştük. Bu yöntemlerin farkındayız. Bu tarz engellemeler bizi yıldırılmaz tam tersine daha da güçlendirir. Bugün karşımızda dışlerini gıcırdatarak bizleri izleyenler bizim gücümüzden korkuyorlar. Bizler yeni bir dünya kurma amacını taşıyan işçi ve emekçilerle beraber kendi kültürümüzü yaymaya ve geliştirmeye devam edeceğiz. Buradan bir kez daha haykırıyoruz.

Devrimci Sanat Engellenemez!

Gelecek güzel günlerin kazanılacağı bir mücadelede yol arkadaşlarımız olabilecek, insan değerini savunan emeğin dünyasını kurma mücadelesinin yanında olan yazar, aydın, tiyatrocü, müzisyen, öğrenci, tüm kişileri işçi ve emekçileri yanımızda görmek ve gücümüze güç katarak ilerlemek istiyoruz. Buradan herkese çağrımızdır sizleri Ayışığı Sanat Merkezine güç katmaya yanımızda olmaya çağırıyoruz" ifadeleri yer aldı.

Basın metninin okunmasının ardından Sanat Merkezinin emekçileri bizlere Nazım'ın şiirlerinden oluşan bir dinleti yaptılar ve ardından sözü müzik grubumuz olan Güneşe Ezgi'ye verdiler. Türkülerimizi söyledikten sonra Antakya emekçilerini yanımızda olmaya gücümüze güç katmaya çağırdık ve basın açıklamasını sonlandırdık.

**UMUDUMUZ KAVGADA
KAVGAMIZ SANATIMIZLA
Antakya Ayışığı Sanat Merkezi**

Faşist Saldırlara Karşı Kitlesele Mücadele

11 Mayıs Çarşamba günü Anadolu Üniversitesi İİBF kantininde faşist bir grup bildiri dağıtmak istedi, faşistlerin bu girişimine sosyalist, yurtsever öğrenciler devrimci şiddetle karşılık verdiler. Faşist grup ellerinde bıçaklarıyla devrimci öğrencilere saldırmak istese de deyim yerindeyse arkalarına bakmadan kaçmak zorunda kaldı.

Ancak yaşanan faşist saldırı ne ilk ne de sondu. Gece saatlerinde bir grup faşist, Gençlik Derneği üyesi bir öğrencinin evine kuru sıkı silahla ve taşla saldırıda bulundu. Saldırıda kimse yaralanmadı, ancak evin camları kırıldı.

Yaşanan bu faşist saldırıları protesto etmek ve faşizme karşı mücadeleyi büyütmek için 12 Mayıs Perşembe günü saldırının yaşandığı İİBF kantininde bir eylem yapıldı. Eylem, kantinde ajitasyon konuşması ve sloganlarla başlatıldı. Daha sonra İİBF önünde "Faşizme Karşı Omuz Omuz" ve "Faşizme Geçit Yok" pankartları arkasında kortej halinde rektörlüğe doğru kitlesele ve coşkulu bir şekilde yürüyüşe başlandı. Yürüyüş sırasında sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Anadolu Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Rektörlük önüne gelindiğinde sloganlar güreşli şekilde atılmaya devam edildi, ardından saldırıları teşhir eden basın açıklaması okundu. Açıklamada eli bıçaklı faşistlerin toplu bir şekilde kimlik kontrolü yapılmadan içeriye özel güvenlik birimleri tarafından nasıl alındığı ve rektörlüğün buna nasıl göz yumduğu soruldu. Açıklama rektörlüğün hesap vermesi gerektiği ve saldırılara karşı gençliğin mücadeleyi yükselteceği cümleleriyle son buldu. Açıklamanın ardından devrimci marşlar hep bir ağızdan söylendi, eylem yine başladığı gibi sloganlarla ve alkışlarla son buldu.

**FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!
ESKİŞEHİR DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ**

"Anadolu Yürüyüşü"ne Engel

2 Nisan günü "Anadolu'yu Vermeyeceğiz" diyerek köylerden, kasabalarından, şehirlerden yola çıkarak 11 koldan 40 gün 40 gece Ankara'ya yürüyenler şehre sokulmadı.

"Dağlarımızı, ormanlarımızı, kıyılarımızı, derelerimizi, göllerimizi sahipleniyoruz ve bunların özelleştirilmesi, bir mal gibi alıp satılmasını kabul etmiyoruz" diyerek Ege, Güney Ege, Kuzey Ege, Doğu Karadeniz, Batı Karadeniz, Orta Karadeniz, Trakya-Marmara, İç Anadolu, Batı Akdeniz, Doğu Akdeniz, Mezopotamya şeklinde 11 koldan Ankara'ya yürüyen 81 ilin temsilcileri "Artık bir seçim yapmak zorundayız: Ya sınır tanımayan tüketim alışkanlıklarımızı sürdürerek, doğayla birlikte kendimizi de yok edeceğiz ya da onunla uyumlu bir yaşamı seçeceğiz" diyorlar.

Manifestolarında; "Kendini doğa ananın sahibi değil bir parçası olarak gören bizler :

İçinde var olduğumuz doğayı ve onun hassas dengesini tehdit eden, yukarıda sıraladığımız ilkeleri ve talepleri karşılamayan, ulusal veya uluslararası yasa, sözleşme, antlaşma ve bunların uygulamalarının tümünü reddediyoruz.

Yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olan doğamızın kadim dengesini,

sağlıklı ve mutlu bir yaşamın birinci şartı olarak görüyoruz. Varolan idari sistemin, taleplerimizi karşılayacağına dair inancımız kalmadığından; halk olarak bu gidişe dur diyor, parçası olduğumuz doğa anamızın haklarıyla birlikte kendi yaşam hakkımızı savunmak için ayağa kalkıyoruz." diyorlar.

40 gün süren yürüyüş ardından gruplar 21 Mayıs'ta Ankara'ya ulaştılar. Yürüyüşe katılan köylülere koyunları, keçileri ve köpekleri de eşlik etmişlerdi.

Ancak "Büyük Anadolu Yürüyüşü", Ankara girişinde polis tarafından durduruldu. 11 koldan gelecek Polatlı'da bulunan çevreciler, polis geçişe izin vermeyince yolda beklemeye başladılar. Bu bekleyiş, kısa sürede sloganları, müzikleri ile festival havasına büründü. Ancak Ankara girişine kurulan çevik kuvvet barikatıyla, binlerce kişinin başkente girmesine ve planladıkları mitingi yapmalarına izin verilmiyor.

Ankara'ya gelen çevreciler; "Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu ve 2B gibi ormanları yok edecek yasa tasarılarının derhal geri çekilmesi, HES, baraj ve nükleer enerji projelerinin durdurulması, maden ruhsatlarının iptal edilmesi"ni de talep ediyorlar. □

YAŞASIN İŞÇİLERİN EMEKÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ

DOĞRU YOLDA!

TKEP/Leninist için nitelik, bilimsel olmak, devrimci bir öz yaratmak her zaman öncelikli bir konu olmuştur. Parti'nin bu tercihi "keyfi" yapılmış bir tercih değildi. Parti'yi oluşturan kadrolar, daha ilk adımdan, ilk günden şunu biliyorlardı: Devrimci Marksist bir çizgi ancak nitelikli, devrimci bir öz temeli üzerinde yükselebilirdi.

Bu bakış açısı, geleceği kurtarmayı amaçlayan bir bakış açısıdır. Günü kurtarmayı amaçlayan bakış açısı ise nitelikten önce niceliğe önem ve öncelik verdi. Devrimci proletarya g eleceği kurtarmayı amaçlıyordu. Küçük burjuva politik hareketler ise, toplumsal karakterlerine uygun olarak, tıpkı bir bakkal gibi, günü kurtarmaya çalışıyorlardı.

İşte bu nedenlerle, küçük burjuva politik hareketler nicel büyümeyi başlıca amaç olarak önlerine koyarken TKEP/Leninist devrimci politik çizgisinin bilimsel temellerini sağlamlaştırmak, güçlendirmek için tüm enerjisini ortaya koyuyordu. Sonuçta, yıllarla ölçülebilecek uzun bir süre sosyal reformist partiler ile onların kuyruğundan ayrılmayan istisnasız tüm oportünist hareketler nicel olarak büyürlerken TKEP/Leninist nitelikli ama nicelik yönden fazla güçlü olmayan bir hareket olarak kaldı.

Ama bu durum Parti için beklenmedik bir durum değildi. Aksine, gelişmenin böyle bir seyir izleyeceği baştan biliniyordu ve bu göze alınmıştı. Çünkü Leninist kadrolar şundan gayet emindi: Gelecek, günü kurtarmaya çalışanların değil, geleceği kurtarmaya çalışanların olacak.

Arkada bırakılan uzun yılların deneyimi, bilimsel temellere dayanmayan nicel olarak çok büyük hareketlerin zamanla dağılacağını pek çok kez göstermişti. Türkiye ve Kürdistan, şu veya bu nedenle, şu veya bu şekilde, nitelikleri olmadığı halde bir süre büyük güç biriktirmiş, ama sonradan isimleri bile hatırlanmaz olmuş hareketlerin mezarlığı gibiydi.

Bu gerçek bilindiği için Leninist kadrolar sağlarına sollarına bakmadan kararlılıkla belirledikleri hedefe doğru yürüdüler. TKEP/Leninist böyle geleceğe doğru yürürken Parti'nin tahlillerinin, vardığı sonuçların, ortaya attığı sloganların başka siyasi hareketler tarafından "aşırıldığı", kullanıldığını, kendi vardıkları sonuçlarını gibi kitlelere sunduklarını görüyordu.

Bu söylediklerimizin tek değil ama tipik örneği "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak!" sloganının başına gelendi. Proletaryanın devrimci sınıf partisinin ortaya çıktığı 70'li yıllardan beri, programının, dünya görüşünün özeti olarak ortaya attığı, kullandığı, artık adıyla bütünleşmiş bu sloganı sosyal reformist bir parti, şüphe yok ki kitleleri aldatmak gayesiyle, kendi sloganıymış gibi kullanmakta, kendi sloganı olarak yansıtmakta bir sakınca görmedi.

Ama günü kurtarmak çabasının bir siyasi hareketi daha fazla ileriye götüremeyeceği, buna karşılık ileri niteliğin devrimci komünist bir partiyi mutlaka ileri taşıyacağı açıktı.

Bu yılın 1 ve 6 Mayıs' gösterilerinin bize bu gerçeği göstermeye başladığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Sosyal reformist partilerle oportünist siyasi hareketleri bir tarafa bırakacak olursak, 1 ve 6 Mayıs eylemleri Parti'nin ileri nitelikten sonra artık güç biriktirmeye başladığını çok net bir şekilde ortaya koymuştur.

Parti'nin güç biriktirmeye, emekçi sınıflar arasında kök salmaya başlaması önemliydi. Zira devrim kitlelerin eseri olacaktı ve emekçi sınıflar Leninist devrimci politikaların etkisi altına alınmadan devrimin zaferi mümkün değildi. Devrimin zaferi devrimin toplumsal güçlerinin kimin etkisi altına gireceğine bağlı değil miydi? Sosyal reformist partilerin, oportünist hareketlerin etkisi altındaki emekçi sınıfların iktidara yürüyemeyeceği, devrimi politik iktidarın fethiyle taçlandıramayacakları; emekçi sınıfları etkisi altına almış uzlaşmacı siyasetlerin en zor anında sermaye sınıfına can simidini atacakları, uzlaşma elini uzatacakları belli değil mi?

Bu açıdan, devrimin zaferi için emekçi kitlelerin Parti'nin politikalarını, sloganlarını benimsemeleri, bunların etkisi altına girmeleri son derece önemliydi. 1 ve 6 Mayıs bu sürecin başladığını ve hızlandığını somut olarak ortaya koydu. Dahası, Leninist kadrolar, TKEP/Leninist sempatizan ve taraftarları da bu konuda ustalaşmaya, deneyim sahibi olmaya, kendilerini geliştirmeye başlamışlardır.

Şunu biliyor ve görüyoruz: TKEP/Leninist kadro, sempatizan ve taraftarları düne kadar kitlelerin kazanılması faaliyetinde sosyal reformist partilerin ve oportünist hareketlerin kadroları kadar başarılı değillerdi. Bu, uzun yıllar önceliğin devrimci bir öz yaratılmasına verilmiş olmasının bir sonucuydu. Ama bu yılın dönüm noktaları artık bu durumun da hızla değişmekte olduğunu, kadroların, sempatizanların ve taraftarların hızla öğrenmekte olduklarını bize gösterdi.

Doğru yoldayız. Yarattığımız devrimci öze, ileri niteliğe dayanarak kitleleri etkimiz altına alabiliriz, almamız. Deneyim bize bunu başarabileceğimizi gösterdi. Bunu başarabiliriz ve başaracağız çünkü yaşam uzlaşmacılardan değil, devrimci politikarlardan, iktidarın fethini temel alan politikarlardan yana. Yaşam bizden yana.

Sorun, programımızı, sloganlarımızı, devrimci politikalarımızı, hedeflerimizi ezilen, sömürülen kitlelere, işçi sınıfına, Kürt hallına devrimci ajitasyon ve propaganda yoluyla götürebilmekte. Sorun Parti'yi, Parti'nin adını devrimin tüm toplumsal güçlerine götürebilmekte onlarla tanıştırmakta.

İleri niteliğe, devrimci öze dayanan hiçbir çabamız boşa gitmeyecektir.

TKEP/Leninist
Merkez Komitesi

Not: Elimize elektronik posta yoluyla ulaşan açıklamayı öneminden dolayı yayımlıyoruz.